

ଡାକ ଟ୍ରେ ଓ ବ୍ୟାପାର

ଫରୀର କୁଳ ମୂଲ

ଡାକ ଟ୍ରେ

ଗାନ୍ଧିଯୁଦ୍ଧରେତେବେଳ୍ପାବଦିନକଣା-
 ବ୍ୟାଜବୋଲାବୋଲାବୋ-
 କ୍ଷେତ୍ରବ୍ୟାପାରରେଶଲୀଯୁତରୀତିରୁପା-
 ସାରଷ୍ଟରଙ୍ଗବ୍ୟାପାର
 କାହିଂବୀମନ୍ଦିରରେତୁଳୁକଲୁହରୁକଲୁ-
 କାମଦିବେଗକରାନୀ
 କାହିଂବୀରଙ୍ଗୁବଂଦିଚିମମଣାଗ୍ନିକା
 କାପିକଂଠବିନୀବିହିତ.

—ବ୍ୟାପାର—

ରତ୍ନଜୀବି ରତ୍ନପାତ୍ର

କାମକଂଠିରୁତେ ରୂପାବ୍ୟାପାର.

ସଂଶୀତସାହିତ୍ୟରେତେ କଣାବୋଲେ ରିଷ୍ଣବୀନାଯିକଣ
 ଅରଦାପାତିରିକଣାର ତନ୍ଦୁରାନ୍ତ ତିକମନ୍ଦୁପିଲେ କେବୁଛିକଟ କମକଣ୍ଠି
 ପ୍ରବ୍ୟାସରେତେ ଅରତିପ୍ରଯାଗମାଯକଣାଳେ ଏବୁ
 ଲ୍ୟାକବ୍ୟାପ ରୈନ ରୁତ୍ରନାଟକଂ ରମଣୀଯରେତେ
 ରମ୍ଭୋତମାଲକାରଙ୍ଗରୁଙ୍କ ଅରଲାନ୍ତମାଯ ହୁଏ ପ୍ରବ୍ୟା
 ପ୍ରବ୍ୟାପ ରିଷ୍ଣଜ୍ଞ ପାରୁଷ୍ଣକମାଯି ସପୀକରିଷ୍ଟି
 କୁଳର ରୁଳାର ଉଚିତହାୟିକୁଣ୍ଡର. ପାର୍ବତିମିକରେ
 ସଂମିତ୍ରାରାମମଧୁକରଙ୍ଗରୁକଣାତିର ହୁଏ ପ୍ରବ୍ୟାସ ଅରୁନତଂ
 ପ୍ରଯୋଜନୀଭେଦିଷ୍ଟକା ଉନ୍ନାଜନା. ହୁଣ୍ଡିବିନାରୁଷ୍ଣ ହୁଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠତି

കു ഇള്ളിട, കെ. കൊച്ചുമ്പണിത്തന്നുരാൻ എന്നാരാം ഒരു വൃഥനമെഴുതിക്കാണുക ഉണ്ടായി. മുലത്തിരഞ്ഞിരുത്തിനും, സപംസുത്തിനും കോട്ടവും കറവും വക്രതയും ഇംഗ്ലീഷിൽ പുറി രണ്ട് വാക്കുകൾ പറയുന്നതു അത്യാവലൂക്കമായിത്തോന്നു.

സാധാരണ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ പ്രയോജനം മുലാത്മകതയും വൻ വെട്ടിപ്പും വെളിപ്പുട്ടതുകൂടി എന്നുള്ളതാണെങ്കിൽ മിസ്റ്റർ തന്മാരാൻറെ വ്യാഖ്യാനത്തിനും ആ പേരേ പാഠത്തുള്ളടക്കന്തെല്ലാം തീരുത്തപറയാം. മുലത്തിരുത്തി വിജയമായും, അസംഗതമായും, അദ്ദേഹം മുമായും ഉള്ള വിവരങ്ങളുടെയിട്ടുള്ള ഇംഗ്ലീഷിൽ വ്യാഖ്യാനം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിനും മുളിപ്പും തീരുത്തപറയാം. ലഭിക്കിക്കുക്കുന്ന ചെയ്യാണ്. കയ ഗ്രാമവില്ലാലെത്തിലെ ബാലവിഭ്രാത്മിക്കവോലും പിഡി കണ്ണ പിടിക്കുന്നകവും അതു അപദേശം മുളിപ്പും ഇംഗ്ലീഷിൽ വ്യാഖ്യാനം ഏഴു തുന്നതിനുവേണ്ടി ചിലവഴിച്ച സമയത്തെ വ്യാഖ്യാനാവും വേറൊരു എത്തക്കിലും അറിയാവുന്ന ഒരു തൊഴിലിനായി വിനിയോഗിച്ചിരുന്നവകിൽ അതു അദ്ദേഹത്തിനും വില്ലാത്മികപുരാഖം കുപോലെ ഉപകാരകരമായിത്തിക്കുമായിരുന്നു. ഇന്തി പാഠത്തിട്ട ഫലമില്ലപ്പോൾ പരപ്രത്യയനേയെന്നുലൂപിക്കുന്നാണുള്ള വായനക്കാർ മാത്രം തെരാറിലും രിംഗാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തന്മാരാഘവർക്കുള്ളിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനത്തിലും എതാനും അപദേശം അപദേശം അപദേശം സ്ഥാപിച്ചുലംകൂരും ഇവിടുന്നിട്ടിരുത്തുകൊള്ളുന്നു.

‘താഴെപ്പറയിയാരുമെം’ എന്നാക്കിയായ പിന്തികപദ്ധതി ടും ‘സൂരംസൂരം’ എന്ന പദത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി തന്മാരും അടക്കിയുള്ളവനാലകാരത്തെ സമർപ്പിച്ചുകാണുന്നു. സൗഖ്യാനം വോ പ്രസ്തുതിഃ സൂരണമുച്ചുതേ’ എന്ന അപക്രാരലക്ഷ്മാനമനസ്സിൽ സാമ്പ്രദായിലുളക്കുന്നും വള്ളിത്തമാക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ‘പുരാംഗാ’ലക്കാരത്തിനു പ്രസക്തിയുള്ളൂ. പ്രകൃതത്തിലെ കൂൺകൾക്കു മായ സൂരണം സാമ്പ്രദായിലുളക്കുന്ന കൊച്ചുക്കട്ടികപുരാഖവോലും സ്വരൂപമാണ്. ഒരു സ്കൂളിൽതന്നെപ്പറ്റി ചാമ്പിച്ചാലും, കാപ്പിക്കിക്കുന്നതിനെ കാമ്പിച്ചാലും മറ്റും സൂരണാലകാരമണ്ഡാക്കുവക്കും ഇനി അലാറരണ്ടിൽക്കു വഴി വരാവുമെന്നോ? കുവിതാവനിതായ പിടി

சூவலிசூ வணபூட்டுவானாயி பலிஞ்சுமிக்கன பில கொலைய
‘கவிகளை’ காக் கெலுக்குரவின்மானவிசையனித் தனுரான்
வெட்டித்துங்கிடுகிற ஹ வைகாமத்தும் தீஷ்துகாஷம் அதுபோனாஸஜக
மாயினாவிகாகங்காவாக்குப்பாபிகாா. தனுராந் அவைக்கூறு தாங்க
‘விலங்குரிய’ ஹ வூவுபூநாதன அம்மொகாபூப்புக்கும் அரவாபூப்பிகா
உலைபூநாசூக்கூயும் ஸூரளாலக்காரத்தின்கூர சுமக்காரம் கூடாக
விழுவிழுங்காலையிமிக்காமெங்கூதை ஹதாம் கூடுபுப்புவணக்கூ
பூரி எத்து வரயானான்! ஸூரளாலக்காரத்தின்கூர ஜீவங் ஒரு
வார் ஸங்குறுத்திலான் கிடக்கங்காதன தனுராந் யதிசூதிக்கிலூ
கிற அந்தித் தாங்கம் கூடுக்கூப்புதேந்திலூ.

‘கிதிவிழைவாா’ என்கின் கிதிவிழயமெங்க அதும் வூர்
பூர்கிசூது கிதிவிழுதிலூங் விழைவாா செழுங்கவகை ஸங்கொ
ஷம் தனுராந் அவைக்குமிலூ. விழைவாா என்கின் விழயம் எ
ங் அதும் ஹ வூவுபூதாவின்கூர வைகாநிலளையுவித் மாநுமே
இலை. ‘விழைவாாத்தின் ‘விசின்தாா’ என்கான் கலிகுங்கிடுகிற
அதும்.

‘புதுஷுங்கய’ என்கில புதுஷு’ என்கினா ஸங்கொ
ஹிப்பிக்கூப்புக்கு’ என்கும் வரதைத் து விழபாங்காரதயாதும் ஸ
ங்கொஹிப்பிக்கங்காதூ. புதுஷுத்தின் ஸங்கொஷிசுத் தீ என்கொ அது
மூடுக்கு. ‘விழோகை’ என குதைஷுக்கு லகாரம் ‘ஹிக்’ அதுகொ
ங்கு, காலம் தீநாங்காங் ஸிலுநுபும் பாக்கங்கை குக்கிவே
ஷம் வருதுமெங்க தோங்கிலூ. லகாரதைப்பாக்குடி அரிசாத்தவர்
பூர்வுங்காமாதுவாந் புதுப்புக்காது விரக்கதயாங்காங்காங்கை
கிற அாவிவுக்குவக்கு அந்தின்கூர நேங் காங்காவை ஜாக்கிக்கூ
க்கு. விழோகை (ல. அது. உ. ஏ.) என்கின் ‘கங்கங்கு’ என்கா
ங்கு அதும், ‘கங்கு’ என்கூபு என இநியக்கிலூம் தனுராந் ய
கில்லுக் கூக்குக்கும்.

‘விகங்குவிதவுதுவரம்’ என்கின், ‘விகங்குதுக் குமாவித
ஷாக்குய வய ஒவரம்’ என வூர்வூநிக்காத்தக்கு. அாகிளங்குபோ
இலைவநெப்புரி வருதுங்காது தங்க லங்குவயமங்கிரிக்கங்கை. விகா

ഒഴുടെ അഭവിതമായ രവംകൊണ്ട് മുഖം എന്ന വേണം പുംബും നിക്ഷവാൻ. ഏകവചനവിശദ്ദീത്തിന് ബഹുപദവിശേഷണം കൊടുക്കുന്ന സന്ധ്യകായം തന്മാരാഥ ഉണ്ടാമതായി കണ്ണപിടിക്കു പ്പെട്ടിട്ടുള്ള കനാണ്. ‘അവധിമയുകൾ’ ത്തിൽ, ‘അവമായും മദമായും ഇരിക്കുന്ന മധുകർ’ എന്ന പുംബും ചെണ്ണു പുംബുംതാവി നെറ്റ് ‘അവമായിരിക്കു’ കേമംതന്നെ. ഇന്നമായ മദത്തോട്ടുടർന്ന മധുകർ എന്നിങ്ങിനെയാണ് വിശ്രമിക്കുന്നത്.

‘വാത്രാസംലക്ടം’ എന്നാൽ, കൊടുക്കാററടി എന്നാണെന്നും. കൊടുക്കാററിനാൽ അടിക്കപ്പെട്ടത് എന്ന തന്മാരാഥൻ അത്യും അഭദ്രമതിനു മാറ്റുമെ യോജിക്കുന്നുള്ളൂ.

‘ഇരുമണിമുചക്കാവയവം’ എന്നതിനു ‘ഇരുനീലക്കാണ്ടുകൊണ്ട് തടിച്ച അവയവാട്ടാട്ടുട്ടിയവൻ’ എന്നും ശരിയാക്കുന്നുമെന്ന സങ്കീര്ണ മനസ്സും മരംകുഞ്ഞും കൂട്ടുകൾക്കും കൊടുത്തിരുണ്ടോ ക്കുപ്പുടുന്ന തുറുമ്പുംവക്കും ആരുതിരിക്കുന്നും. മേചകം എന്നതിനു ‘തടിച്ച’ എന്നുള്ള അത്യുംവിവരണം ഏതായാണും ഒരു തടിച്ച തലംചൂരിൽനിന്നു ചൂപ്പുടുന്നതായിരിക്കുവാനു തന്മുള്ളൂ. ഇരുമണി (ഇരുനീലക്കണ്ടു) പോലെ കേചക (കൂടുതു)മായ അവയവമുള്ള എന്നാണതിനും ശരിയായ അത്യും എന്ന പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതി സിഡ്സാ. ‘ചുമ്പിശമായും’ ത്തിനു വിശ്വാസം ‘എന്നും കൊടുത്ത തുംബാപണസ്ഥിതാം’ വിശ്വാശവാപ ചുമ്പിശമ (സഹിപ്പാൻ കൂടിയാത്തതു)മായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്. ‘പന്നാഗചരുക്കൾ’ എന്നതു ‘പന്നാഗചരുക്കളുടെ ക്കും’ എന്നിങ്ങിനാ വിശ്രമിച്ചും പാഠതിട്ടു, അതിനേരു അത്യുത്തേയും അലഘാരാതേയും കനിച്ചു കൊന്നുകൂട്ടു തെറിക്കുന്നു. പന്നാഗചരുക്കനു ക്കും (സപ്പുംബുസന്ധ്യമാംഞ്ഞ തുംബാവനം) എന്ന വേണം വിശ്രമിച്ചുവോൻ എന്ന മാസ്സിലുംഞ്ഞ തന്മാരാഥൻ പാണസ്ഥിത്രുതൈ പുക്കളുംബുന്നുവും തന്മാരാഥൻ ‘ആമില്ലും’ കോചിക്കു എന്ന കുഞ്ഞ അക്കമ്പംകമാണുന്നു മാസ്സിലുംഞ്ഞ തുംബാവനം ‘ആമില്ലുംബുഞ്ഞിനും ഓംവിക്കപ്പെട്ടു’ എന്നും വിവരിച്ചതിൽ അഭദ്രമതോടു ആക്കം കോചിക്കുന്നു ആവശ്യമില്ല.

‘കരുണ്ടുചിംഗവോ വന്നുമിനിസമുത്തിത്തെ—

രാത്രെംഞ്ഞുകളുണ്ടാനെന്നും രജാഭരണം?

എന്ന പദ്മാലിഷ്ഠത്തിലെ ‘ആരാത്താം’ എന്നതിന് ‘അർത്തിനിശ്ചേഷം’ എന്നും പ്രാപ്യംതാവു അത്മം ധാരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നതും, ‘അടിനാട്ടം, വന്നുമിനിസമുത്തിത്തെഞ്ഞും രജാഭരണം’ എന്നും വന്നുമില്ലാതെ അർത്തിനാട്ടപ്രാപ്യം കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ‘അരാത്തെന്നു രാത്രെന്നും അവകാശം, ഈ ഇല്ലാത്തതും വിവിധം) കല്പയന്നായിട്ട്’ എന്നി ക്കിനു ആരാത്രെന്നും തെന്നും ആരാത്രെന്നും തെന്നും അപ്രാപ്യം അവകാശം എന്നും തുറന്നും തുറന്നും മനസ്സില്ലാത്തതിൽക്കിട്ടിക്കുണ്ടും. ‘എത്രം അവകാശം?’ അവകാശം ചോദിച്ചുട്ടും എന്ന വിചാരനെത്തുക്കാർ ദംഗിയായിട്ടുള്ള ക്രത്രപ്രാധാന്യം എന്ന വിചാരനാമാണ്.

‘വാമങ്ങാഗചലരാജസുതാക്കം ക്ഷി—

ദാമാഞ്ചിതഃപരിപിംഗജടാകലാവഃ

ബൗംഗരാഗവരികക്കിത്താമംലാംഗഃ

പ്രംഭർജ്ജുത്രവഭഗവാനമചന്ത്രചുഡഃ?

ഇതിലെ ചാറുചുഡൻറ പുന്നുകാലവിശ്രാംഖാദാഞ്ഞും, ‘വാമാ ക്കാഗചലരാജസുതാക്കം ക്ഷിവിലാ?’ ദിക്കെല്ല തല്ലാലവിശ്രാംഖാദാഞ്ഞിരിക്കുന്നതും വിശ്രാംഖാദാഞ്ഞം സമാധേജംഞാം. എന്നാൽ ‘വാമങ്ങാഗ— ദാമാഞ്ചിതഃ’ എന്ന ദീഹവംഥ സമസ്യവദത്തു, വാമങ്ങാഗ— എന്ന ആകാശവരനിൽ ഫേരിച്ചുകാണുന്നതും അത്ര താവധനരയിരിക്കുന്നു. ‘ഭോഗ’ എന്ന മരിച്ചിട്ട്, പിന്നിട് ‘അചലരാജസുതാ’ എന്നിൽവിന്നും അപ്രാദരക്കാട്ടുട്ടിയ പദം എന്നെന്നു ഉണ്ടുക്കുകയും അപ്രാദരക്കാട്ടുട്ടിയ പദം എന്നു വിഭാഗത്തിനും ഒരു പദം എന്നും കിട്ടി എന്നും അല്ലവിന്നു? പാമാക്കാം—അദ്ദുലരാജസുതാ—’ എന്നിൽവിനു വിശ്രാംഖാദാഞ്ഞം പ്രാപ്യംതാവിനു നിശ്ചയിക്കി സ്ഥാത്തും അടക്കുമത്തിന്റെ സാരമല്ല.

‘പ്രാതിജ്ഞമംനഃ?’ എന്ന പുഞ്ചത്തിനു ‘അർത്തിനിശ്ചേഷം ഉത്തമം നം ചെയ്യപ്പെടുന്നു’ എന്ന അത്മം കാണിച്ചുതു കാണാൻവാൾ, ‘എ

കുലവിമുഖാനം യുദ്ധതാരാധനക്കു് എന്ന പുണ്ണസരസപ്തി വാഞ്ചത്തുപോലെ ഒരു ഉന്നമന്മാരാം ചെങ്ങുക്കത്രണ വേണി യിരിക്കും. ഉത്തരാം ചെങ്ങുന്നത് എന്നതുമല്ലാതെ, . ഉത്തരാം നം ചെങ്ങുപുടക എന്ന പായണമക്കിൽ ഉത്തരാന്തിയ സക്കന്ദക്കുറിക്കാഡിക്കുന്നു ‘പ്രാമാപ്പള്ളിക്കുടം വിള്ളുകൾ’ ഫോഡം അറിവുള്ളതാണെല്ലോ. ‘വിശ്വപ്പൂജകര്’ തനിനു ലോകത്തെ മഹിസുക്കന്നതെന്നാണു ഒരിശായ പദംതും പരായേണ്ടീ. ‘ലോകഭയകരം’ എന്ന തന്നുരാജൻറെ അത്മം ‘അത്മംതമ്’ എ ആകയുള്ളി. ‘പ്രമമപരിപുഡി’ തനു ‘പ്രമമാജികനു പരിപുഡി നംത്’ എന്ന വിവരിച്ചുതന്നേ ബഹുഃംസം?

‘സദ്ഗംഖം സാജ്ജ്’ എന്നതിനു ‘ഉടനെ നിശ്ചയം’ എന്ന അത്മം കുമാർപ്പുടത്തിയ വ്യാപ്താതാവിന്റെ ആ കുംഭത കുരൈക്കുന്നപോയി എന്ന വരിയാതിരിപ്പാൻ തന്മില്ല. മലയാളത്തിലുള്ള ‘കുംഭം’ മല്ല, സംസ്കൃതത്തിലെ കുംഭമന്ന വ്യാപ്താതാവു മനസ്സിലാക്കിക്കിട്ടില്ലെന്ന തൊന്തനം. സംസ്കൃതകുംഭത്തിനു ‘കല്പിക്കപ്പെട്ടതു്’ എന്നാണത്മം. മലയാളത്തിലെ ‘കുംഭം’ തന്നുരംനെ വല്ലുംതെ തെമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായാണി ക്ഷേണിയിരിക്കുന്നു.

‘നോക്കരെരംബാജകേരരെക്കരനദിനാംവദ്ദീംകരേണാദരായ
സാമോദംവിധിതാവ്വംബനാജതാവിശ്വാഃവദംശാശ്വതം
സുഞ്ജ്വനോവസുഖംനേനാസധസംസാരിത്രംതുരുംനാലും
വൈക്കുംസ്വപദിവക്രന്നസരണാശചക്രുന്നചക്രവദം?’

ദ്രോഷ്ട്രഹിതമായ ഈ പദ്ധതിലെ എള്ളുമായ സ്വാരസ്യം പ്രാഥാതാവിന്റെ സുഖയത്തിനു സ്വീക്ഷകപോലും ചെങ്ങുടില്ല. ഏറ്റവും ചുരുക്കുത്തിനു സുഞ്ജനോടു സാദ്ധ്യം എഴുത്തു സംഗതികളിലാണെന്ന അതുലോചിച്ചു നോക്കുത്തക്ക ക്ഷേമയും വാസനയുമുള്ളവർ ആ ജോലി നിൽക്കുമില്ലെങ്കാഞ്ഞുടെ എന്നാണിരിക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദോഷം. ‘വദ്ദീംകര്’ തനിനു ‘ലക്ഷ്മിജുവട കരം’ എന്നാഞ്ഞു ഒരു അത്മം മംഗ്രം എടുത്താൽ പോര്. വദ്ദീംകരം=താമരപ്പുാജി എന്നാഞ്ഞടി അത്മം പായണം. വദ്ദീംകരാജത്തിന്റെ ശരംബുജകോരക്കുഞ്ഞാളിക്കാണുള്ള അശ്വംശാം സുഖംനാത്തിവന്നപ്പോലെ സുഞ്ജനമുണ്ടല്ലോ. അതു

കൊണ്ട് അതുവിശ്വേഷനാത്തെ സുഞ്ജനിലും അവാപയിപ്പിക്കണം. വിശ്വപദത്തിനും, വിശ്വചരണം എന്നതുകൂടാതെ, അകാശം എന്നോ തുമ്മുള്ളതും പ്രക്രിയയിൽ അവസ്ഥയുമാകുന്നു. വിശ്വപദഭേദനം സുഞ്ജനക്കുള്ളതിനാൽ തദ്ദോചകപദ്ധതാജും സുഞ്ജനാട് സംബന്ധിപ്പിക്കണം. ചക്രത്തിനും സുഞ്ജനാടും സാമ്രംഖ്യിപ്പിക്കുകയുായ, ‘പക്ഷമാകര്’ ‘വിശ്വപദക്ഷേഷിക്കിനാജന ഗ്രൂപ്പാക്കന്തെ’. ഫ്രേഡോഫൂ പിതാധാര ഉപമാലക്കാരമാണ് ഈ പദ്ധതിന്റെ ഫ്രൈതക്ക മെത്തുവായിരിക്കുന്നതെ. ഇതേനാളുമെന്നാം പ്രാപ്യം ചുനങ്ങേണ്ടി ബുദ്ധിമുട്ടിക്കിട്ടും. ഫ്രൈഡോഫൂ തനിൽ ബുദ്ധിപ്പും മട്ടപ്പും ഉണ്ടാക്കുന്ന സാധാരണാശാഖാസ്ഥി.

പ്രാപ്യം അതുകൂടുതലും മുലാർമ്മം ബുദ്ധിപ്പുട്ടുള്ളതി വാഹനാരാധാര യ വംഡയാക്കാനും അറിവുള്ളവരാക്കിത്തിന്തന്നതിനാശാഖക്കിൽ തന്നുരാൻ അവർക്കൾ ഇനിമേലിൽ ഇം ചേലക്ക പുബല്ലടാതിക്കനാൽ ക്കൊള്ളിരുമെന്നും അഭ്യന്തരാന്തര അററിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പേരു നേടുന്നതിനാശാഖക്കിൽ, അതു ചേരു നിലനില്ലുന്നതിനും തക്കതായുള്ള റംഗം ഇം ലോകമാലിനം പരായണഭിയിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരല്ലോ അതു തേരാളും മണംനാരാശാനുന്നു വന്നാലേ അതിനു മോഹിക്കേണ്ടതുമില്ല. പാലുചുക്കാതിനു പ്രാപ്യം അതുകൂടിയാൽ, പാശം കിട്ടുമെന്ന അചോദനമാണ്’ ഇതിലേക്ക് പ്രാപ്യം താവിനാ പ്രേരിപ്പിച്ചുതെക്കിൽ തു പ്രശ്നം കാണുന്നതുടുക്കാണ് അസൃഷ്ട ഇനിക്കാതിരിക്കുക! അവ സാന്നായി തന്നുരാഞ്ഞാട് പരായണതായുള്ളതു താഴെ എഴുതുന്ന പദ്ധതിന്റെ അത്മം എങ്ങിനെയെങ്കിലും കാസ്സില്ലാക്കായും കൊണ്ടിരുമെന്നും.

‘മുക്കിവച്ചശിപാംനാസ്ത്രമാക്കുന്നുമാഹാ—

അസഹതിമപഹായാപ്രാശമത്മംവിഹായാ

വിശ്വയചരണമാജപ്പാത്രികാക്കാനാം

ശ്രാംകാചവിച്ചവാനാംപ്രശ്നതാവയ്ക്കുമോന്തു.’

തന്ത്രജ്ഞാനാധിക്രമം.

ചാരിത്രരേഖാചിത്രങ്ങൾ.

സഭാമംങ്ങൾ:—മലയാളത്തിലെ വത്തിനെട്ട് സഭാമംങ്ങൾ സുപ്രസിദ്ധമാണെല്ലാം. ഇവയിൽ എല്ലാക്കോണ്ടും പ്രമാണഗുണത്തെ വഹിച്ചിരുന്നതു മുക്കണ്ണമതിലുക്കുത്തെ മഹാസഭാമാര്യിങ്ങൻ. പാട്ട് കേരളത്തിൽ സംഘരണം നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന കാലത്ത് ഇംഗ്ലീഷ് സഭാമംങ്ങൾ സംഘരണത്തിനുള്ളിൽ സഭാസഭലൈറ്റായിരുന്നു. ഏക ക്ലിപ്പ് കാലാന്തരത്തിൽ അവ വെറും ശാസ്ത്രവാദാലക്ഷണം മാത്രമേ ദിനക്കിയിന്. മുക്കണ്ണമതിലുക്കുത്തെ സഭാലംം ഒരു കാലത്തു മഹാവി പ്രംബാങ്കട ശാസ്ത്രവാദങ്ങൾക്ക് ഒരു സങ്കേതമായിരുന്നു. മീമാംസാ ദിശാസ്ത്രങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാരായ പഠനപിതമാർ അവിടെയാണ് ശാസ്ത്രവാദങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഇത്തെല്ലാം നിർക്കുകയും ‘സഭാമംങ്ങൾ’ എന്ന മംങ്ങൾ ആ പേരിന്റെ ഒരു യോജിപ്പുമില്ലോ തന്മുഖിയായിരുന്നതിനും ചെള്ളിരിക്കുന്നു.

* * * *

‘കോല്ലേണ്ടും മേലെ കോതരുള്ളിലെ ആളു്?’:— ഈ കേരള തത്തിൽ ധാരാളം നടപ്പുള്ള ഒരു ചാഴിമാഴിയാണ്. എന്നാൽ ഈ പാശ്ചാത്യരംഗം ഒന്നും നാല്പുലാവണ്ണമക്കിൽ കേരളത്തിലെ പഴയ ചരിത്രം അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പഴചമാഴികൾ എൻ്റോ കാരോ സംഭവങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഉണ്ടെയവയാണെന്നു്. ഈ പഴചമാഴിയുടെ അടിസ്ഥാനം തിരുന്നാവായെ മാമാക്കാക്കുന്നു. സാമൂതിരിരാജാവു മാമാക്കത്തിൽ ചെങ്കമാളംയി വാണാൽ ചാവർ പണിക്കുന്നാർ യുദ്ധം തുടങ്ങുകയും, അവർ മരിക്കുന്നതുവരെ യുദ്ധം ചെയ്യും പതിവായിരുന്നു. അവർ മരിച്ചാൽ ‘കോതരുള്ളൽ’ എന്ന സ്ഥലത്തു ചെന്ന വിളിപ്പുപ്രകേഖയും, അവിടെ ആ തുറക്കാർ ഞുക്കുകയും പതിവായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ചാവുന്നതിലും അധികം അവർ മാനായി ഗണിച്ചുവന്നാൽനാലുണ്ടും മെല്ലിരഞ്ഞെ ചെംപ്പുനടായതു്. കോന്നതിനാൽക്കൊതചീരുള്ളൽ ചെന്ന വിളിക്കുന്നതു ബഹുമിശ്രവം’ എന്ന കാലഘട്ടനസ്ത്രം എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

— മാനുഷിയാശാസ്ത്രം —

കി 1 (1) റെററൻസ്

മുന്നാം ഭാഗം.

സൗത്തുംസൈരം സമീപിച്ചെപ്പോൾ വളരെ കൂടം കാടി കുഞ്ഞിച്ചു കയ്ക്കിര മംഗിൻവെർക്കു നഗരത്തിനടത്തുള്ള പന്ത്രികയ്ക്കുടി മന ശതിയംകയി സപ്പാവിരിക്കായിക്കുന്ന. കാട്ടിനും അതിന്ത്തിയിലെത്തി യേപ്പോൾ അവിടെ നിന്നിക്കുന്ന കയ്ക്ക സുന്ദരയുവാവു കുതിരയുടെ കട്ടി ഞതാണിൽ കടന്നവിടിച്ചു് അതിനും ചുറ്റത്തിനും പെണ്ണുകട്ടി കുഞ്ഞാട് ‘നീനെവിടെപ്പോകുന്നോ?’ എന്ന സംഗ്രഹംവാം ചോദിച്ചു.

കുമാരി ആരു യുവാവിനെ സുക്ഷിച്ചുനേരുക്കി. അരയാർഥ കയ്ക്ക സാധാരണനു ഒന്ന് ഉപയോഗിക്കാറുള്ള വിലക്കരണത്തു ഉട്ടുക്കുഴേ ധരിച്ചിരുന്നു. എക്കിലും സുപ്രസന്നവും, കോരളുമെങ്കിലും ഗംഭീരത്തെ വെളുപ്പെടുത്തുന്നതും ആരു മുഖത്തിന് അസാമാന്യമായ ശോഭയെ കൊടുത്തിക്കുന്ന കുറുത്തു മേൽമീശയും, ശ്രദ്ധവള്ളുതെനാട് സഹിതുമായ സപള്ളനിന്ത്തിൽ അരയാളുടെ ശിരസ്സിനെ അലക്കരിച്ചിരുന്ന തലമുടിയും, പൊക്കവും പൂജ്യിയുമുള്ള പ്രേമത്തിനു വളരെ യോജിപ്പായവിയത്തിൽ വളരെച്ചുടുള്ള അവധാരണം കണ്ണാൽ അരയാർഥ വെറുമെങ്കായ പടയാളിയെല്ലുന്ന് ആക്കം തീച്ചുപ്പെടുത്തും. പക്ഷേ ബാലയായ കാത്തെനാൾ, അരയാളുടെ തുവപ്രസംഗങ്ങളെത്തു അരു ആരുമുച്ചില്ല.

ഒന്നും ചോദ്യത്തിനുത്തമായി, ‘അതിന്ത്തിട്ട നിശ്ചിരക്കണ്ണുഃവണം’മെന്ന സംഗ്രഹമായിത്തുന്ന അവളും ചോദിച്ചു.

ആരു ഡിക്കാരമായ വാക്കേ കയ്ക്ക പുരുഷനും മുഖത്തു നിന്നും പുറപ്പെട്ടിരുന്നതെങ്കിൽ അരയാർഥ വക്കരാവിൽ തക്കരായ ശിക്കുകൊടുത്തുന്നു. പക്ഷേ കയ്ക്ക സുന്ദരിയാണെല്ലോ എന്ന വിചാരിച്ചു കേം പമടക്കി, വിശ്വാം ‘നീനെവിടെപ്പോകുന്നോ?’ എന്ന ഭേദം ചോദിച്ചു. മും പ്രാവസ്ത്രം കൊള്ളടി സംവധാനത്തിലായിക്കുന്ന ചോദ്യം.

വിശ്വാം ‘അതിന്ത്തിട്ട് എന്തു വേണം?’ എന്ന തന്നെയായിരുന്ന റാജ്ഞിടെ പിന്നോട്ടോന്നയറ്റു കുമാരിയുടെ മൃദാടി

യോലാവു കടിഞ്ഞാനിൽ നിന്നു കയ്യെടക്കാതെ, നഗരം ദശാച്ചത്വത്തിൽ, പീറാർ കനാമൻ കീഴടക്കിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നും വിവരം നീ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടിട്ടുണ്ട് തോന്നും എന്നു മനസ്സാഡുത്താട്ട പറഞ്ഞു.

കാതാരൻ — കൊ ഫോ... അതു തോന്നാംതിട്ടണ്ണേ, പാക്കി അതു കൊണ്ടെന്നതാണ്? എന്നില്ലെ പോകാൻ ചെപകി, വിടണം.

ഐവാവ് — അതു കൊണ്ടെന്നതാണോ? നഗരവാസിക്കുള്ളാണും തടവിൽ അരുജ്ജിക്കഴിഞ്ഞു. നീഡിവിടക്കുള്ളാൽ നീയും ശ്രദ്ധിച്ച ഒരു കയ്യിൽ അക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, അഭ്രേയുള്ളു.

കാതാരൻ — ഇതും പരാത്തതു നന്നായി. എന്നാൽ ഇതുകാണണം തോൻ തിരിച്ചപ്പോകുണ്ടു. എന്നർ വിതാവ് ഇം നഗരത്തിനകത്തുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ എന്നിക്കു കഴുച്ച.

അയാൾ തടവിലാണെങ്കിൽ നീഡെന്നു ചെയ്യും?

തോന്നം തടവിൽ കിടക്കം.

ആട്ട അയാൾ മരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

കാതാരൻ കൊച്ചു നേരംതോക്കു കൊം മിഡാതെ നിന്നു ശേഷം ചെയ്യുമെലംവിച്ചു് അച്ചുവന്നതപുകടം വന്നാലും തോന്ന തില്ല പുകാരാളിവാനാക്കുണ്ട് എന്നുത്തരം പാഠം.

ഒൻ്റെ കതിരയെ വിട്ടേംടക്കുടി അവർ അവിടെനിന്നു ശീമു ഗതിയായിപ്പോക്കുംവെച്ചു. കരുളിരംകുടിപ്പോയപ്പോൾ അരംഗാം പ്രോക്കന്നതെന്നു ആരോ വിളിച്ചുചൊണ്ടിരുന്നതു അവർ കേട്ടു. ഉത്താം വരവാൻ നീണ്ണാൽ അനാവസ്ത്രായ കാലവിളിംവുമാണും മെന്നു വിചാരിച്ചു അവർ കേടുതാഴിത്തെന്നു നടപ്പില്ല. പെട്ടെന്നു കൈ വെടിയുണ്ടെങ്കാം സമീപത്തുകുടി ചീറിപ്പോണ്ടു. അതോടുകൂടി അതുചുത്തിൽ വെടി പൊട്ടുന്ന ശബ്ദവും അവിടെയെന്നും ഒരു ചുമ്പി. കമംറിക്കു അശേഷം തുസ്ലംഞ്ഞായില്ല. എക്കിലും തൊൻറു ഉട്ടിപ്പിണ്ഠു അരംം കീറിപ്പോയെന്നുകൊണ്ടു് അവർ കതിരയെ നിറഞ്ഞി. അപ്പോഴതോക്കു വിളിതവേഷമാരായ അരുന്നകുടം ദേനോർ അവളും ദേചുവും വന്നുള്ളൂടി. അവരിൽ പ്രമാണിയായ ഉള്ളംഗംമാർ ദൃഢവജ്ജിഥ വികാരാദിനാം ചോടില്ല.

കാത്തരവൻ— ഞാൻ ആരോഗ്യം? പറയും. എന്നാൽ ഞാൻ അതും വായുന്നതുകൊടു നീങ്ങൾക്കു സ്വന്തം ശക്തിയില്ലോ അവിലും കൂടിക്കുമോ?

ഉള്ളൊഗസ്യൻ— ലാ ചിന്നയാക്കി. താഴെയിരുണ്ടി വേഗം ഞാൻ കൂടി കൂടി വം; താമസിക്കാൻ വാടില്ല.

അമാരി ചുറ്റും കണ്ണൂടിയുപ്പാർഡ് മുമ്പുകൊം യുദ്ധക്കോ അദ്ദേഹത്തെ കൂട്ടുത്തിൽ കണ്ടു അയാം കൂടു കാരം അനോക്കിയും; ‘ഞാൻ ഒരു വാവപ്പുട്ട് പേണ്ടുകൂടിയാണെന്നു വിശദമാക്കിയാണ ക്ലും. ഇവംരാട്ട് വെറുതെ എന്നു ഉപദേശിക്കാതെ വിചിത്രവാൻ വരുണ്ടോ?’ ‘ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല ഇങ്ങനൊട്ട് വന്നാലുപകടമാണെന്നോ?’ ഇനി വിചാരിച്ചിട്ടും ഫലമില്ല.’ എന്നപറഞ്ഞു യുദ്ധവു ടെപ്രൂമാൺ യോടു ഘൂംതോ മന്ത്രിയും. ടെപ്രൂമാൺ ഉടൻതന്നു ഉണ്ടംവേണ്ടാമില്ലോ വിവരമായി പറവാൻ കാത്തരവനോടാണ്ടുകൊണ്ടു.

താൻ മാറിന്നബന്ധിലെ പാതിവിയുടെ ഒരുപ്പാറുക്കാണുന്നും തനിക്ക് അദ്ദേഹ കാണുന്ന ഉടൻ ചോക്കാനുമാം അവൻ വരുത്തുപ്പാർഡ് ‘ഉള്ളൊഗസ്യൻ, ‘ലിവോബനിയയും, മാറിന്നബർല്ലും ഇനു ചക്രവർത്തിക്ക് അധിനന്ദപ്പുട്ടിരിക്കുന്നു. നീ മാറിന്നബർല്ലുകാരിയാക്കാതെ നിന്നു വിട്ടുക്കാണും ഞേരപാക്കുന്നതിനില്ലു. നീ ഞങ്കു കൂടി തടവുചുള്ളിയാണു, വേഗം കൂടംതു.’

ടെപ്രൂമാണി തന്നു കതിരപ്പുംതുവിനു പിടിച്ചിരിക്കാണു നാഡോലെ അടഞ്ഞു ചെല്ലുന്നതുകണ്ട് കാത്തരവൻ, ദേപ്പുജാവ തെരാട്ട്, ‘എന്നു ദേഹത്തു തെപടുക്കു’ എന്ന വാന്നതു കരംചു ഘറകേട്ടു മാറി. അധികാരിയും അഭിരുചിയും കണ്ണൂകൾ കോവംകൊണ്ട് ഒപ്പലിയും. അന്നത്തോടെ അപേരുവുഡായാൽ ബാലിക ഇപ്പിനെ പഠിപ്പിച്ചു.

ഞാൻ ലിവോബനിയയിൽ നിന്നിട്ടുന്നതുഇലും വന്നതു ഒരു ദുകാതിയാകുന്നല്ലു. ഏറെന്തു പിതാവിനു കാണാനായിട്ടുണ്ട് ഞാൻ വന്നതോ. അതുകൊണ്ട്, ചിട്ടിലോ, തടവിലോ, എവിടെയുണ്ട് അദ്ദുന്നിരിക്കുന്നതുവില്ലാൽ അവിടെ എന്നിക്കു ഇം നിന്നു ഷണ്ട പോകുന്നും.

ഉള്ളുംഗസ്ഥൻ ചിരിച്ചുംകെംണ്ടു്:—‘നി ഞങ്ങളുടെ വക്തവി കേൾക്കാതല്ലോതെ, ഞങ്ങൾ നിന്നു അഭ്യസമിക്ഷയില്ല.

കാതവരൻ പിണ്ണീയായി കുച്ചുന്നേരം അല്ലെം ചിച്ചുശ്ശേം അടച്ചതുനിന്നിക്കു ഒരു ദേഹാട ‘നിങ്ങളുടെ സേനാധിപതാരം എന്നോ?’ എന്ന ചോദിച്ചു. അയാൾ അതിനു രൂപടി അംതൊന്നു പറഞ്ഞില്ല.

ഈ വാഗ്പാദമല്ലോ കെട്ട രസിച്ചുവിനിക്കു സുന്ദരയാവി കുറാ മിവത്തുനിന്നു ‘അതറിഞ്ഞിട്ട് നിന്നാശംതുവേഗം?’ എന്ന മാസ്യാശത്തിൽ പൂര്വ്വപ്പേട്ട ചോദ്രം അവക്കു വല്ലാതെ പ്രാക്കല പ്പെട്ടതി. അയാൾ മുമ്പു തന്നോടു ‘എവിടെപ്പോകുന്നു’വെന്നു ചോദിച്ചുതിന്തുരാമായി താൻ പറഞ്ഞു വാങ്ങുകപ്പെടുത്തുന്നു ദേശവിച്ഛതു തന്നെപ്പുരിംബസിക്ഷവരുംബന്നും അവർക്കു മനസ്സിലായി.

‘നിങ്ങളുടെ സേനാധിപൻ എവിടെയാണോ?’ എന്നിക്കു് അദ്ദേഹത്തെ കണ്ട് ചിലാതല്ലോ പരവരാണെന്നോ?’ എന്ന രണ്ടാമത്തും അവർ പറഞ്ഞു. ആവഡുന്നു തന്നെ നേരക്കി എഴുന്നു കണ്ണ കാണിക്കുന്നതു കണ്ടേ അതിനും അതിനും ഗ്രഹിച്ച ദുപ്രഥാനി കമാരിയോടു് ‘എന്നും കൂടാടുവാം വാം’ എന്ന പഠന്തു ദാച്ചത്തുനിണ്ടുനിക്കു ഒരു കൂടാരത്തിനും നേരം നടന്നു. അവർപ്പം അയാളേണ്ണും, ആചാര്യവർഗ്ഗം കുറഞ്ഞുകുമ്പും അവക്കുണ്ണും അരംഗശമിച്ചു. കൂടാരത്തിനാട്ടത്തിപ്പും വഴി കിൽനാനും കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു ഒരു പ്രഖ്യാത വാദി ‘അംഗും എന്നും കാതവരനോ’ എന്ന നിലവിഴ്ചിച്ചു.

കാതവരൻ— എന്തു? പ്രധാനിക്കുണ്ടോ? അച്ചുനന്നവിടെ?

പ്രഖ്യാത കാതവരനു— കാതവരനു ഒരു കാരണാന്തരം സംഭവിക്കുന്നു. എന്നും എജമാനൻ പടക്കുക്കുത്തിൽവെച്ചു മരിച്ചവോയി. ഒരു റഷ്യൻ ദേശവന്നു വെട്ടിക്കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം താഴെ വീഴ്യന്തു തന്നു എന്നും എജമാനൻ പടക്കുക്കും മരിവു വെച്ചുകെട്ടുകയായിരുന്നു. എന്നും എജമാനന്നു പെട്ടെന്ന ഇണിനെ അപരതു വക്കുകയല്ലോ.

വെണ്ണക്കുട്ടിയുടെ ദേഹം ശ്രദ്ധാദശുഡിയം കുറവുംലു വിറക്കു.

അദ്ദേഹം ആദരം ചൊയ്യായ ഏധ്യങ്ങളും അനുഭിക്ഷാത്തിൽ ക്ഷേമനാ ലഭിച്ചുവോയി.

കാത്തവരൻ—എന്നർ അദ്ദുൾ താഴെ വീഴുന്നതെ നീ കണ്ടുള്ള യോ? അതോ അദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പോൾ നീയുടുത്തണായിരുന്നുവോ?

ഇല്ല മരിക്കുന്നതു തൊൻ കണ്ടില്ല.

എന്നംലുതാണ നീയുട്ടുനന്ന പടങ്ങളും തിലിട്ടും വച്ച ഇങ്ങം കൂടു പോന്നത്? ‘അയ്യും അല്ലോതെ തൊനന്നുചെയ്യും. എന്നർ ചുറ്റും നീനുവാരല്ലും ചെടിക്കാണ്ടു ചത്തു വീഴുന്നതു കണ്ടുകൊണ്ടു തൊനവിടെയഞ്ചിന്നും ഏധ്യമായ നില്ലുന്നത്?’

എന്നാലും എന്നർ അദ്ദുൾ നീന്നർ യജമാനനാണെല്ലാ.

അദ്ദേഹത്രെ എല്ലുചെയ്യും രക്ഷിക്കുന്നതിരുന്നു.

പ്രധാനിക്ക കുന്നം മിണ്ടാതെ നില്ലായി.

നീയവിടെ നില്ലുണ്ടോ. തൊനിപ്പോൾ വരം. എന്ന ചരണതു കൂടാൻ ഉള്ളാഗസമാടാനില്ല സേനാനിരയെ കഠിനാൻ വോയി.

കൂടംത്തിൽ കടന്നപ്പോൾ അവർ അദ്ദുൾ കണ്ടതു കാട്ടിന്ത തുല്യക്കണ്ട സീക്കയും വിന്നും അതാരു ശബ്ദമാക്കുന്ന കാത്തവരൻ, സേനാധിപവൻ മുൻവിൽ ചെന്ന സർപ്പംഗം നമസ്കരിച്ചു, ‘ഒയവു ചെയ്യണ, ഒരു വാവപ്പുട പെണ്ണക്കടിയിടെ പെരിൽ പ്രസംഗിക്കേണോ’ എന്ന സധിനയം അവേഷിച്ചു.

സേനാധിപവൻ—(ഉള്ളാഗസമനെ നോക്കി) ഈ കട്ടിരയെ എന്തിനാണിവിടെ കൊണ്ടവന്നതു?

ഉള്ളാഗസമൻ— ഇവർക്ക് അവിടെത്തെ സമക്ഷത്തിൽ എന്നോ ബോധിപ്പിക്കുവാൻബന്ധന പറയുന്നു.

കാത്തവരൻ— എന്നിക്ക ഒരു പ്രാത്മനയുണ്ട്. അതു സുധിച്ചുത രണ്ടും.

സേനംനുയകൻ—എന്താണുന്നരിയതെ, ചാറു.

കുതേരവൻ— ഈ നഗരങ്ങളെ ചാതിമി എന്നർ പിതാവാണ്.

അദ്ദേഹം യുലക്കുത്തിൽ വച്ച മരിച്ചുവോയി. അദ്ദുൾ ദേഹം

പ്രഭുവിൽ കൊണ്ടപോയി മരം ചെള്ളിക്കാതെ എനിക്കു സമാ യംനമില്ല.

സേനനംനായകൻ — അതിനു ഞങ്ങൾക്കനും വേണ്ടം?

കാതാരൻ — പടനിലംതിലചനപ്പശില്പി ഉള്ളാൻറെ ദേഹം എട പ്രിഞ്ച് കൊണ്ടപോകുന്നതിന് എന്നും അനവശിക്കുന്നു.

അവളുടെ വിനയവും സംയുതപരവും കണ്ണ തയ്യാറാണെന്നും അവളുടെ വായിപ്പൻ അവളെ എഴുന്നുണ്ടാലെന്നും വരണ്ണു:

അനവശിക്കാം. പടനിലം ഇവിടെ അട്ടത്താണ്. അതിൽ അതു കും പ്രവേശിക്കുയും ചെയ്യാം. പഞ്ച നീ ഫോയാൽ കാടി രക്ഷി വെട്ടകയില്ലെന്നുള്ളതിന് എനിക്ക് എന്നതാണെ തെളിവു്?

‘എഃ കി വരക്കു പോകാൻ?’ എന്ന മുട്ടവക്കില്ലും ധീരംഘാഷ സ്വരത്തിൽ അവളുടെ നാവിൽനിന്നും പുരപ്പുട ചോദ്യം സേനായിപ്പ നു കുമത്തിലധികം രസിഞ്ച്.

സേനാ — നിന്റെ വേരെന്നതാണ്?

കാതാരൻ — കാതാരൻ എന്നു.

സേനാ — വൈരാജും അംഗീകാരം, തിരിച്ചുവരണാം. ദക്ഷേയം മുതക്കു നീ എന്റെ അടിമയാണ് എന്ന നല്ല കാംഖ വേണം.

കാതാരൻ തുടാരത്തിനു വെള്ളിയിൽ ഇംഗ്ലീഷ്പൂരം ഹേഡ് ഡാഡിക്കു അവിടെ നിൽപ്പണംയിരുന്നു.

‘പ്രധാനിക്കേ, എന്റെ തുടക്ക വന്ന അള്ളുൻ വിഴുന്നതു കണ്ണ സ്ഥലം എനിക്കു കാണിച്ചതാം’ എന്ന വരാത്തു കാതാരൻ അല്ലെങ്കിൽ കൈക്കു പിടിച്ചു.

പുലം — അയ്യോ കൂടി എന്നതാണു പരഞ്ഞന്തോ? ഇം കാറിക്കുന്നതു ചു ടക്കളുത്തിൽ പോകാംനോ. എത്രവള്ളു അള്ളുകളുണ്ടാവിടെ ചു തുകിടക്കണ്ടോ. അവരുടെ ഇടച്ചിൽ ചുന്ന കയറാൻ കൂടിക്കു പേടിയില്ലോ?

കാതാരൻ — നിന്റെ പേടിയുണ്ടാക്കിൽ ഇവിടെത്തുനാ നിന്നോ ഒഴി. തൊനേതുന്നയാലും പോകുന്ന നിശ്ചയില്ല.

പുലം — കൂടി താനു പോകേണ്ട. താൻ തുടി വരംം,

രണ്ടുവേക്കംതുടി തിരിച്ചു നശരത്തിനു വെള്ളിയില്ലെങ്കിൽ പോകു

തമിലെത്തി. ഇങ്കുകാണ്ട് പഴി തിരിച്ചിവം പാടില്ലായിരുന്ന തിനാൽ അവർ വഴിഞ്ഞ പ്രശാസനപ്പട്ടാണ് അവിടെ ചെന്നേചെന്ന് തെ. അങ്ങനെകായിരം കതിരകളിൽ എത്തുകളിൽ മരിച്ചും മഹാമധ്യത്തിലും കിടക്കുന്ന ഘുഖ്യമിയിൽനിന്നും അംഗദംഗംകാണ്ടിൽ തിരുവേദ നാകരണ്ടം അവശ്യമാരായി കിടന്നിരുന്ന അവജന മറവിളിക്കുന്ന റിരീതാലായി കേൾക്കാൻബാധായിരുന്നു. അതു ദീനസ്പരം നമ്മുടെ സ്ഥാലിക്കേയും ശാന്തുമിക്കം ദേഹപ്രൂഢത്തിനുകൂടിച്ചും കുത്രുന്നില്ലെങ്കിൽ അവ ഒരു മനോട്ട് നയിച്ചു.

പ്രധാനിക്കു അധിക്കരിച്ചായിരുന്നു ദൈഡംഗില്ലായിരുന്നു. ഒട്ട റിലത്തിനു വെള്ളിയിലായുമ്പോൾ, ‘കൊതു, എനിക്കേ പേടിയാകുന്നു. നമ്മുടെ നാശം റം ചിലെ ഇവിടെ അനേകാശിക്കം’ എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ പിന്തിരിഞ്ഞു.

കാത്തരൻ:—അതുപോരാ. അപ്പുൾക്കു ഒരു വേദ മരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും. നാശിയാക്കാമെന്നുവെച്ചും മരിച്ചുപോയേണ്ടും. ‘അതു വാസ്തവമാണ്’. എന്നാൽ എന്നാലും ഏതുമുണ്ടും വാത്രു പ്രധാനിക്കു, കാത്തരൻരാജു അംഗദമില്ല പടനിലപ്പിൽ പ്രവേശിച്ചു. അംഗക്കാരംകൊണ്ട് അവിടെ കൂടും കാണ്ടാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. വെളിച്ചു മില്ലാതെ സ്കൂറംസ്കൂറിയുടെ ഒരു എവിടെയാണെന്നുവിശദിക്കുന്ന കണിയാണെന്നതിനാൽ എന്നർ ഒപ്പേമും, എന്നർ അപ്പുടെ എനിക്കു കംണിച്ചതരുംനും എന്നു അവർ ഉറക്കു പ്രായമില്ല. ഉടൻ ഒരു കിൽ അതുടേണ്ടു ശ്രദ്ധാ, കേട്ട തിരിഞ്ഞെടുക്കാൻ; കാംപം അടച്ചതു നില്ക്കുന്നതായി അവർക്കു തോന്തി.

‘നിങ്ങളാരാണ്’. നിങ്ങളിൽ ഒരു ബാധ്യജിത്തിലും അനുബദ്ധിലും വന്നാരാണോ’ എന്നു കാത്തരൻ സാവധാനത്തിൽ ചേരാംമെന്നു.

‘അപ്പോൾ, തോൻ നിന്നു വല്ല സഹായവും ചെയ്യാണെന്നു വിചാരിച്ചു വന്നതാണ്’. ഇവിടെ നിന്നും. തോൻ വേഗം വിളിക്കുകൊണ്ടുവരാം?’ എന്നു പറഞ്ഞു അയാൾ അവിടെനിന്നു പോയി.

അപ്പുസമയത്തിനുള്ളിൽ കരാർ കൂട്ടിൽ കൂട്ട റാത്രിചുണ്ടായി അവക്കടത്തുവരുന്നു. വിളിക്കിവരുന്ന സഹായരക്കാണ്ടു അവക്ക് അതു കൂടിതെ മുഖം നല്കുവന്നില്ലെന്നും സാധിച്ചു. അതു അണ്ട് ആദ്ദേഹിക്കുവക്കുവും കലാ ഘുഖ്യക്കാരായിരാൻ.

തന്ത്രിക ചോരബ്ദിയിൽ കളിച്ചുകിടന്നിരുന്ന ശവസ്ഥലം കണ്ടു ഉള്ളിൽ കഠിച്ച മാഞ്ചലുമണാനൈകിലും അവപാ അതിനെന സബൈഞ്ചു ടക്കി പ്രധാനക്കയോടും ഭന്നോട്ടമാനിച്ച വിതാവിശാഖവിടൊന്നും അനേപാഷിച്ചു. പംഗിരി മരിഞ്ഞുവീണ സ്ഥലം എവിടെയാണെന പരിചാരിക്കുന്നും ഒമ്മയില്ലായിരുന്നു. കുറോ നിന്മിഞ്ചുപാ കഴിയുന്നതോടും കസ്തുകയുടെ ഉപേഗം വല്ലിച്ചു. വള്ളം റോടും അനേപാഷിച്ചിട്ടും മലമില്ലെനു കണ്ടെന്നുവായിപ്പുകുന്നും അവപാ രണ്ട് ഏക കൊണ്ടും താൻഡാ മുഖം പൊതകിപ്പിടിച്ചു പിലവിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

ഒരാളുംചുരു യുവാവു അവനു സമാധാനപ്പെട്ടതിയ ദേശം ഇംഗ്ലീഷു പഠിനു പാരമത്തിനും ശ്രദ്ധിക്കാം ഒരു മടക്കാത്ത ഒരു ജോലിയാണ് നീക്കിപ്പുന്നു കയ്യേറിരിക്കുന്നത്. കട്ടി പൊങ്കുംഞ്ഞി, നാളേ രാവിലെ ഗഡാവാസുകളിൽ ചിലക്കുടെ സ്ഥലം യതോടുകൂടി താൻതനുന്ന ഇവിടെ വന്നുനേപ്പിക്കാം. പാതിരിായ തിരിച്ചിരിവാനവക്ക് വലിയ പ്രകാശമുണ്ടായിരിക്കും. ഒരുവേഴ്സ് അയാൾ ജീവിച്ചു എന്നും വരും.’

കാതരെൻ—ആരംഭിച്ച തുട്ടും പൂർത്തിയാക്കാതെ ഞ്ഞാൻ തിരികെ വോകയില്ല.

ഒന്ന്—കട്ടി! താൻ പടയുന്നതു കുറഞ്ഞു. താനുന്ന വെറും ഒന്ന് മാറ്റുമാണ്. എന്നിക്കു പഞ്ചു ഒരു ഫോഡാവിനുടുത്ത ഡീംതയുണ്ടാക്കിക്കാം. എന്നാലും നിന്നും കുട്ടി എന്നിക്കാഡും തോന്നും. നിന്നും മഹാമഹിരിക്കുവാനുള്ളവസ്ഥ. ശ്രദ്ധം തനിൽ തിരിച്ചു ചെന്നാൽ നിവഞ്ഞുവായിപ്പാക്കിയും ദാന്പം യാമിക്കാതെ വേണാ ഗതിയുമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇം തുരം വെറുതെ കളിയുക്കുത്. കാടി രക്ഷപ്പെട്ടുകൊള്ളു. അതുമനീയകയില്ല. കൈവശം പന്നം ചീണിക്കിയിൽ താൻ താം. എന്നു പറഞ്ഞു ഒരു മടക്കിലെയെടുത്ത നീട്ടി. പ്രധാനിക്കു അതു വേഗം വാങ്ങി, ‘അംഗൈ ഇം ശ്രദ്ധാരനാശാ’ താങ്ങുള്ളുടെ അടക്കാലയച്ചുത്. കട്ടി, എന്നു നുന്നുംതെ നില്ക്കുന്നത്. നമ്മിപ്പോർത്തനു പൊണ്ടുകൂട്ടുതേ, വന്നു’ എന്നു പറഞ്ഞു.

കാതരെൻ—കാടിനുംഞ്ഞുകൂട്ടുതേയാ? അംഗൈലുമില്ല. എന്നും ചേരി

സ്രൂയിപ്പേണ്ട വാങ്ങ കൊടുത്തുംവെച്ചാണ പോന്നത്. അത്
അ സംരംഖപ്പേണ്ടണോ വിചാരിക്കാൽ?

ഭേദം — ഒരു ഘജപാലൻറു വാദാന്തത്തിലും ഒരു ഗ്രീക്കുട — ഒരു വൈശിക്കട്ടിയുടെ — വാദാന്തത്തിലും തമിൽ വളരെ ഭേദമുണ്ട്. ബാ
ധുക്കാഴ്ചിം കാട്ടംബവുമാനമില്ലാത്ത നീ വാക്കിന ഭംഗം വരു
ത്തിയാൽ അതതു വക്കവെക്കവാനില്ല. തിരികെ യോഗ്യാലത്തു
അവകടം നല്ലപ്പാലെ അലോചിച്ചു ദോക്കാഞ്ഞതിട്ടാണിങ്കിനെ
വായുന്നത്. ഈ ജനം മുഴുവൻ കാസ്പ്രപ്രൂത്തിയിൽ കഴിക്കാമെ
നാണോ നിന്റെ വിചാരം? രക്ഷപ്പെടുന്നതാണോ നല്ലത്!

ഭേദം പ്രധാനിക്കയും കഴിയുന്നതു അമിച്ചിട്ടും കാത്തവരൻ
നീനു നിശ്ചയത്തിനു വ്യത്യാസം വന്നില്ല. അവളുടെ ഭദ്രവടി ഇല്ല
കാരമായിരുന്നാം —

“എന്റെ വിധി എന്തിനെന്താണോ എന്തിക്കു തിച്ച്ചയില്ല.
തൊന്തു സപജനങ്ങളിൽ മറ്റുമില്ലാത്ത ഒരു കട്ടി മാത്രമാണെന്നു
ഒന്നിക്കുവിയുകയും ചെയ്തും. എന്നാൽ എത്ര ഒരു കാരണം ഒരു തെ
റായ പ്രൂത്തി ചെയ്യുന്നതിനെന്നു മുപ്പെട്ടിക്കായില്ല. പ്രതിജ്ഞയും
കൂടി വിശദമായി പ്രവർത്തിച്ചുവാൻ പാടില്ല.” “പ്രഹരിക്കു, എത്ര വ
ണസ്സുണ്ടി അദ്ദേഹത്തിനു തിരികെ കൊടുക്കു” എന്നു മുഖംയോടു
ശബ്ദപിച്ചു, കമാരി അദ്ദേഹപ്പെടുന്നും തുടന്നു.

ആ ക്ഷണത്തിൽ അദ്ദേഹം നിന്നിരുന്നതിനുംതുള്ള ‘അദ്ദേഹ’ എം
നാ ഭിന്നസ്വരത്തിലാണ നിലച്ചിരുന്നില്ല കേളു. കാത്തവരൻ, ചെവിയോ
മുന്തനിനു. അതു പത്രിരിയുടെ ശബ്ദമാണെന്നും അവപരം തോന്തി.
മനുഷ്ഠനാദം വീണ്ടും കേടുപ്പോരും അതുപരിപിച്ച സ്ഥാപിത്താശ അ
വർം ഓടിച്ചേരുന്നു. ഒരു മുഖം അംഗിട കിട്ടണ്ടു കണ്ടു മനിഞ്ഞു
നൃശ്ചിച്ചു നോക്കി. ‘അദ്ദേഹ പ്രധാനിക്കു രാടിവരു. വിളക്ക ഇംഗ്ലൈ
ഡി കൊണ്ടുവരു. അദ്ദേഹത്തിനു, രാടി വരു.’ രാത്രിലെത്തുള്ള പ്രധാനിക്കു
സ്കാരാൻസ്കിയുടെ അടക്കൽ ചെന്ന, ‘യജചംഗവരേ യജചംഗവരേ’ എം
നാ വിളിച്ചു. അദ്ദോ അദ്ദോ എന്നു കാത്തവരൻം മുഖിച്ചി മുട്ടി. ആ
മുലുകൾ മുളിയതല്ലോതെ കന്നാ ഉച്ചരിച്ചില്ല. പ്രധാനിക്കു വാതിലില്ല
വീടു മുഖത്തു വെച്ചില്ലും തട്ടിനുക്കാവല്ലും രാത്രി തിരിച്ച പിടിച്ചു.

അക്കുന്നർ മുൻവു എവിടെയാണെന്നറിച്ചാൻ ബലപ്പെട്ട്, കൂതരാൻ, അദ്ദേഹത്തെ കൂട്ടുകയ്ക്കാൻ സാധ്യം കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വിജയം എന്ന നിലവിലിച്ചുകൊണ്ട് പുല്ലൻ ക്രീഡ തുറന്നു. തന്റെ കാമനമകളും പരിചാരിക്കയും അടച്ചതു നില്ക്കുന്നതുകണ്ട് അയാൾ ക്ഷീണിപ്പാർത്തിൽ, എന്ന എവിടെയാണു കിടത്തിയിരിക്കുന്നത്? എന്ന ചോദിച്ചു.

കമാർഡിയുടെ ക്രീഡക്കൂലിൽനിന്നു ഹഷ്ടാനുകൾ ചെംഴിത്തു. അവർ പിതാവിന്റെ നെററിക്കുമ്പു ചുംബിച്ചു: ‘ഈതു പടക്കുളം തന്നും അഭ്യന്തരം എഴുന്നെല്ലാമോ; തോൻ കൂടി പിടിച്ചുകൊള്ളാം’ എന്ന പറഞ്ഞു. എഴുന്നെല്ലുവാൻ വധിയാ എന്ന പാതിരി അതാംഗ്രൂം കാണിക്കുന്നതുകണ്ട് യുവദേവൻ അടച്ചതുചന്ന. തന്റെ കൈവശമായിരുന്ന ഒരു ക്രൂപി, പെണ്ണക്കട്ടിയുടെ കൂട്ടിൽ കൊടുത്തു, “ഈതു മുംബിയാണു”, കുറച്ചു അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുക്കു” എന്ന പറഞ്ഞു.

പാതിരി മല്ലോ സേവിക്ക പതിവില്ലായിരുന്നാവക്കില്ലോ അതുപരി ലഭ്യങ്ങളിൽ ഒഴുക്കുത്തിന്നും സ്ഥാനത്തു അതുപയോഗിക്കുന്നതു കൊണ്ട് ചീജ്യമില്ലെന്ന നിശ്ചയിച്ചു് അതിൽ കുറച്ചു കൂടിച്ചു. ക്ഷീണി തതിന്നല്ലോ കുറച്ചു തോന്നിയതിനാൽ അയാൾ ഏഴുന്നെൽക്കാൻ അമിച്ചു. എങ്കിലും സാധിച്ചില്ലു. സധാരണത്മം കംതബാൻ കൈക്കു പിടിക്കുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ പാതിരി ‘വേണു എന്ന കുട്ടാടി തതിരിപ്പുയാണു’ എന്ന പാതാനു പിന്നെയും അവശ്യനായി നിലത്തു കിടന്നു.

കാതരാൻ — ‘എന്നർ ചെമിവേദേ, തോനെന്താണു വേണുതോ? അക്കുന്ന എഴുന്നെല്ലുവാൻകൂടി മേലക്കിൽ പിന്നെ എങ്ങിനെയാണു വിടുന്നു വേറുണ്ടുതോ?’

യുവരാജു — നിഞ്ഞു ഇവിടെതന്നെന്നയിരിക്കുവിന്നു. തോൻ പോകി രണ്ടു വേലക്കാരം ഇന്ത്യാട്ടയില്ലോ. പാതിരിയെ അവർ അയാളുടെ വിട്ടിൽ കൊണ്ടാണോ. മുൻവു വെച്ചുകൈക്കുന്നതിനു ഒരു സംഗ്രഹിതും തന്റെ പാതാണു ചരിത്രയില്ലോ. കൂടി ഇന്നിയെങ്കിലും താമസിക്കാം തെ വല്ലയിടത്തും ചൗജ്ജുളിയുന്നതാണു നല്ലത്. ഇംഗ്രേസ് ചു

ചിൽ കൂർത്തുക്കൾ പിന്നെ വിചാരിച്ചിട്ടു ഫലമില്ല. “എന്നായാ ദ്യും സൊൻ വാക്കിനു ഒംഗം വരത്തുകയില്ല” എന്ന കല്പക ഉത്തരം പറയുന്നു. ഈ സംഭാഷണം ക്ഷീജാത്താൽ മയഃപാഖാണി കുന്ന പാതിരി കേട്ടില്ല.

യോദ്ധാവു പോയി. എക്കെല്ലം അരാമസിങ്കുർ കഴിത്തു ഫ്ലൂർ രണ്ടു ഭേദങ്ങൾ കൈ മലംവലുമായി അവിടെയെന്നു. ത്രിഭവ യോക്ക വൈദ്യരമുഖങ്ങായിരുന്നു. ഡാക്ടർ സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിയുടെ ഏക തയമംസമിതിയൽ വെച്ചു കെട്ടിയാശശ്വം പടയാളികൾ അയാളെ മഞ്ഞലിൽ കിടത്തി എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി. പ്രധാനിക്കും കാത്തെരണ്ടം വഴി കാണിച്ചുകൊണ്ട് അവങ്കാട്ട മുട്ടു നടന്നു. പാതിരി യുടെ കുവന്തതിലെത്തുന്നതുവരെ പരോപകാരിയായ സുന്ദരയുവാ വായിക്കുന്ന നാമ്പുടെ ബാലിക്കുടുട ചിന്തപ്പു വിഷയമായിരുന്നത്.

—
—
—

രാമലീം ഭാഗം.

പടയാളികൾ സ്റ്റാൻസ്റ്റിക്കു അയാളുടെ വീട്ടിൽ കൈ മെത്ത മേൽ കിടത്തി. കാത്തെരണ്ട് അവക്കു ത്രിലി കൊടുക്കുവാൻ ഭാവിച്ച ഫ്ലൂർ തദ്ദേശിക്ക യാത്തൊന്നുമാവഞ്ഞുമില്ലെന്ന പറഞ്ഞത് അവർ അവിടെനിന്നും പോയി. രോഗിക്കു സേവിക്കുവാനാം മറിവിൽ ഒരുട്ടവാ നമുള്ള മക്കന്നുകൾ പ്രധാനിക്കെയു എല്ലിച്ച് അവയുടെ ഉപയോഗ തുമ്പും പറഞ്ഞുകൊടുത്തു ശേഷം വൈദ്യനം അവരുടെ അനാഗമിച്ചു.

വേണ്ടുക്കു രാത്രി മുഴുവനം പിതാവിന്റെ അടക്കാൽ ഇരുന്ന കഴിച്ചുകൂട്ടി. നേരം വെള്ളത്തപ്പോഴെങ്കിൽ പാതിരിക്ക് എഴുന്നൊറിപ്പി കാണായി.

കാത്തെരണ്ടം പരിചാരിക്കും അടക്കാലിക്കുന്നതുക്കും, സ്റ്റാൻസ്റ്റിക്കു — മക്കൻ എങ്ങിനെയാണുനിന്നുവെ എന്നും അടക്കാലിക്കുന്നതുക്കും?

കുമാരി — “മെഡിക്ക എന്ന അഫ്ഫൈൻ അടക്കാലിക്കുന്ന കെടുണ്ടുവന്ന വിട്ടു എഴുന്നു പാവരണംജ്ഞു്” എന്ന പറയുന്നു. ലിവേണിയയിൽ എന്തിയും

അ മതൽ സ്വാരൻസ്റ്റിന്റെ കണ്ണമുടിയതുവരെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ സ്ഥാം വിസ്തൃതിയും കേരളയും. തന്റെ പ്രധാനത്തിന് ഇനിമേൽ നും ശ്രദ്ധാംഗവായിപ്പോറു ട്രാക്കാബന്റും തന്റെ മുഖ്യരംഗായ മനസ്സായും അവസ്ഥനീയമായിരുന്നു. പാതിരിയും പരിചാരികയും അവളുടെ വിശദമോത്തും, കാത്താൻ അവനു പിരിഞ്ഞുപാക്കന്തിനുള്ള ചെവമന്നസ്യം വിമിത്തവും വളരെ നേരും കർത്തു. ടെവിൽ പ്രധാനിക്കു അജമാനംനാടിപ്പിനെ പാതതു.

“യജമാനൻ തന്നെന്നുണ്ടാനു നിശ്ചയിക്കാനും. തിരികെ വേം കേണ്ടായെന്നു ഞാൻ ചരണ്ണടിക്ക് ഇവർ കേരംകണ്ണില്ലെ. എനിക്കു വയസ്സായി. ഇവിടെ യജമാനനു ഗ്രൗണ്ടും ചികിത്സക്കാരാം പിട്ടുജാലി നോക്കവാരും ഞാൻ തന്നെയായാൽ മതിയാകയില്ലെ. യജമാനനു വല്ല കീനവും വന്നാൽ പരിചരിക്കവാൻ ഇവിടെ വേരൊരുക്കണ്ടോ? അതുകൊണ്ട് അവേപ്പേ അരയ്ക്കുന്നത്. എന്നു തന്നെയില്ലെ. തിരികെ വരാമെന്നുവർ വാക്കേ കൊടുത്തതു മനസ്സും ദൈഹ്യപ്പേരും. വേരു നി പുത്രിയില്ലെന്നു തുകൊണ്ടുപോ അഭിനിന്നെ ചെയ്യുന്നോ. നേരു മരിച്ചു മനസ്സും കൂടുതൽതായിരുന്നുവെക്കിൽ സത്രപംലനും ചെയ്യുന്നു തോനൊരിക്കലും നിശ്ചയിക്കില്ലെന്നോ.”

സ്വാരൻസ്റ്റി — (കുറച്ചാലോച്ചിച്ചിട്ടും) എന്നു മകൻ തിരികെ ചെഡ്യാവുമനു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

കാത്താൻ — അച്ചു ഞാൻ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെ. എനിക്കിനി അച്ചുവന പിരിഞ്ഞുപാക്കാതെയാനുണ്ടാണെന്നുത്തി? എന്നെന്നും കിഴുപ്പാടുകൂടാണെന്ന് എനിക്കിനി വരാൻ പോക്കുന്നതുനും അതുകൂടും റിഞ്ഞുള്ളൂണ്ടോ. എക്കിലും സത്രപംലം വരുത്തുവാനെന്നിക്കു ദേശം മില്ലു.

പാതിരി — ഒരുവിധിയെ തടയ്വാനുകൾ കഴികയില്ലെ. കാതേരെ. നി യംകേകാടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോകണും. നിന്നു നുതാമാനു തോ. ഇംഗ്രേസ്സു നിന്നു രജുച്ചുകൂളും.

ബ്രസന്റെകാണും എഴുന്നേള്ളുവാൻ ശൈത്യില്ലുംതെ വളരെ നേരും വിലവിച്ചിട്ടും ശേഷം കാത്താൻനു അച്ചുനോടും പ്രധാനിക്കു ദയാടും ധാരു പരാത്തു കൈ ഭോതെയപ്പോലെ വേന്നതിൽ നിന്നു

തിരിച്ചു. ഇംഗ്രേസിന്റെ ഫലമായി അവർക്ക് സ്ഥാനം മനോഹരമായുണ്ടായി.

വഴിക്ക് അവളുടെ വിചാരങ്ങൾ ഇപ്പോൾ മാത്രം തിരികെടുത്തിരിക്കുന്നു:—

അദ്ദേഹം എന്ന സ്വന്തം ഷത്രുവൈപ്പാലും വശിക്കാൻ മാത്രം ഇങ്ങിനെ എന്നില്ലെങ്കിൽ ഉപകരണത്തിനു ഒരു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമെന്ന ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ദൈവഗത്രം അതിനു സംഗതി വന്നതിൽ എനിക്ക് അളവാറു ചാരിതംമുണ്ടാണ്. എന്ന ഭിവേംബാറിയയിൽ നിന്നും ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതും എല്ലാം ഇംഗ്രേസിൽ തന്നെയാണ്. എന്ന രജുവും ടെന്നാർ തടവുപ്പളിയാക്കിയതും ഇംഗ്ലീഷ് മാരിട്ടിനും പരിശീലനമില്ലത്. അഡിനെ തടവുപ്പളിയാക്കിയ ബ്ലൂകിൽ ഞാൻ സേനാപതിയെ കണ്ണാൻ പോകയില്ലായിരുന്നു. കൂടാരത്തിൽ പേരുകുറിപ്പായിരുന്നു എക്കിൽ, പ്രധാനക്കാരായ കാമാ നം അദ്ദേഹം ഒരു ലഭ്യക്കാരിയിൽ കിടക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഇടവരിക തില്ലായിരുന്നു. എതായാലും ഇംഗ്രേസരകാരണ്ണംകാണും എന്നും രക്ഷിതാവിന്നര ജീവൻ രക്ഷിക്കുന്നും ഓഗ്രൂഡണായതിനു ശേഷമാണെല്ലാം എനിക്ക് വിതാവിനെ വിരിഞ്ഞുപോകേണ്ടിവന്നത്. ഇനി മെൽ ഞാനോടു നിംബാഗ്രായാൽ തു മാത്രമാണ്. എന്നും ചാപ്പ പ്രപുതി ഏതുമുകളിൽ കൂപ്പുംയിരുന്നാലും ഞാനോടു വലിയ കടം വിട്ടിയതുകാണ്ണുന്നു കൂതാത്തു എന്നും മനസ്സിനെ സമാധാന പെട്ടതും.

ഇംഗ്ലീഷുക്കാരുടെ വിചാരങ്ങളിൽ ലഭിച്ച വഴിയിരിക്കുന്ന അവർ റജുവും സേനാപതിയുടെ വാസസ്ഥലത്തെത്തി. കൂടാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ തലേകിവസം തനിക്ക് വളരെയും ചെയ്യുവാവ് അവിടെ നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾക്കു കണ്ടപ്പോൾ കൂതു കുതുമുചകമായ ഒരു മന്ദാസം കൂരാരിയുടെ അധിവൃട്ടങ്ങളെ വികസിപ്പിച്ചു. ടെന്നും ധനമാരി തുകി.

കംഞ്ചെരൻ വന്നതു സേനാധിപനു കാണുന്നുണ്ടെന്നതും അയാൾക്കു അവർക്ക് സേനാപതിയെ കംണിച്ചുവകരിച്ചതും. അദ്ദേഹം അപ്പോൾ തടവിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട മംഗിൻബർഗ്ഗ് നിവാസിക്ക

ജീവ ചിലർ സോധിപ്പിക്കുന്ന സങ്കടങ്ങൾ കേടുകൊണ്ടിരിക്കാം എന്ന്.

പെണ്ണക്കട്ടിയെ കണ്ണപ്പോൾ,
സേനാപതി— വി തിരികെ വന്നുവോ? വരികയില്ലോ എന്ന
തൊൻ ശക്കിച്ചു.

കാത്തരാൻ — എന്നേൻറെ വാക്കിൽ അവിട്ടേന്തെല്ലു വിശ്വാസമില്ലയോ?
തൊൻ വാദാനം ചെള്ളാലതിനാ വിചശിത്തം പ്രവത്തിക്കാറില്ല.
സൈന്യധിപൻ — (ഒരു പുതിയിരിക്കുന്നതിന്) വി നല്ല ബുദ്ധിയും
വിശേഷകവുമുള്ള ഒരു പെണ്ണക്കട്ടിയാണ്. എന്നു ഭത്രയായിരിക്കു
വാൻ കൊള്ളും. ദാഡിവേജ് ആവാരത്തിനുള്ളിടെപ്പോലും വട്ടംകൂടി
ക്കൊണ്ടുവാ. നാണ്യിരിക്കുമാണെന്ന ഗോക്കരം.

സമീപത്തു നിന്നിരുന്ന ഒരു ഭേദം അവക്കു തുടാരത്തിൽ ത
നൊയ്യുള്ള വേരെങ്ക മരിയിലെല്ലു തുടിക്കാണ്ണുപോയി. അവിടെ ഒ
ക്ഷണം പാകം ചെങ്കുന്നതിനു വേണ്ട സാമഗ്രികളുംമുണ്ടായിര
ു. പക്ഷെ താൻ മന്ത്ര കണ്ണില്ലോത്തു ചില ആവാരവദാത്മജ
ഇവിടെ കാണുകയാൽ അവക്കു പാകം ചെങ്കുണ്ടെന്തെന്നിനന്നു
ണ്ണന്നറിയാതെ അവപരം കഴനി. എക്കിലും കാലവിളംബം അനാ
വള്ളവും അനചിതവുംണ്ണപ്പോ എന്ന വിചാരിച്ചു് അവപരം ചില
തെപ്പാമെടത്തു യുക്തിയുടുത്തവേറാലു പാകം ചെങ്കു ചെറിയ കി
ണ്ണന്നപരംക്കുത്തരംകുണ്ടി.

കംതരാൻ ഒക്സാസംയന്ത്രങ്ങളെ എടുത്തുകൊണ്ട് തിരികെ
സേനാധിപൻറെ അരികെ ചെന്നുപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുരി
കിൽ നമ്മുടെ സുസരംഘവാവും തുടിയണായിരുന്നു. അവർ ഒരു മേശ
യുടെ ഇരുവരുത്തുമായി ഇരുന്ന ചില റിക്കാട്ടുകൾ പരിശോധിക്കാം
യിരുന്നു. പെണ്ണക്കട്ടി പാതയിൽ മേശപ്പുറത്തു നിരഞ്ഞിവെച്ച്
ഒന്നം സേനാപതിയും കടലംഗുകൾക്കുപോലും വിക്രിവെച്ച് രാസപരസ
പ്പംപദ്ധതികൂടുതു ആവാരം കഴിച്ചുതുടങ്ങി. റഷ്യൻ സേനാബുല
ത്തിന്റെ അധിവനരായ ഉദ്രാഗസ്കൻ വെച്ചും ഒരു ഭേദനേട്ട ആ
വുള്ളറ പരിചയം കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രാബന്ധം വിസ്തൃതിച്ചു
പുക്കിലും സൈന്യങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള എടുപ്പാടുകൾ തന്റെ അറി

വിപ്പംതത്തിനാൽ നടപ്പുണ്ടിനയായിപ്പിക്കേംനു വിചാരിച്ച് സമാധാനിച്ചു.

സംഭാഷണത്തിനാട്ടിയിൽ യുവാവു കാത്തെരൻ ദോഷി ‘ക്രിക്കീറ്റു വയസ്സും’ എന്ന ചോദിച്ചു.

“പതിമുന്ന വയസ്സു കഴിഞ്ഞു”എന്ന അവർ ഉത്തരംപറഞ്ഞു.

യുവാവു:—“ബൈംഗും മാത്രം പ്രായത്തിനട്ടത്തല്ലു. ഫേ നിങ്ങളിനാലു കണ്ണില്ലോയാ, ഈ ഏകാദ്ധക്കട്ടി പടകാളിത്തിൽ ശവദാളം ഇടയിൽക്കൂട്ടി അവളിടെ അട്ടുവന തിരഞ്ഞെടുവോക്കാനു കാണാൻ ഇല്ലതായിരുന്നു. ടുടങ്ങാനു കൂസില്ലു. കണ്ണിയാനകിൽ നിങ്ങൾ ഈ പരിഹ്രായ സമ്മാനം കൊടുക്കാംയിരുന്നു.” അവാന്തരം ഭേദം കുറുക്കുന്ന രൂക്ഷയ ദോഷി ക്രിക്കീറ്റു മുതലാരീരാജംപോലെ കാണ്ട ഭൗമം അരപ്പും കാമന്ത്രായില്ലോ? എന്ന ചോദിച്ചു.

കാത്തെരൻ (ലജ്ജകാണ്ടുവും താഴ്ത്തി) എനിക്കു അരപ്പില്ലാത്തില്ലു. അട്ടുവന കാണാനുള്ള അതുന്നുമാറ്റം കൊണ്ട് താൻ ഒരു വുമാപുമെന്നാം അറിവത്തില്ലേ എന്നാൽക്കൂടും.

സേനാപതി—അതിലുതു അതിശയിക്കുവാനാനമില്ലു. വാതിരിയു

ടെ കൂടാൻ താമസില്ലിങ്ങനാലുകൊണ്ടു ഇതിനു മുമ്പുതന്നു ഇവർ കുറുക്കാണ്ടിരാജംപോലെ കാണാൻ വച്ചപ്പോഴും ഇടവനിശ്ചിക്കം.

കാത്തെരൻ—താൻ ഇതിനുള്ളൂ അതാക രണ്ട് ശവശരീരങ്ങളു മാത്രമേ കണ്ടിട്ടുള്ളു.

യുദ്ധക്കിൽ മുതലാരീരാജംപോലെ ഇടയിൽക്കൂട്ടി നടക്കുന്ന തിനായികും ഭേദപ്പെടാറില്ലു. ചുന്നാളുംകുറിയിൽ യുദ്ധസമയത്തു പോക്കുള്ളതിൽ നടക്കാത്തു. അരപ്പുംപോലെ കാനാം ബൈംഗുമല്ലോ ചൊട്ടിത്തറിച്ചുപോകുന്നത്.

കമാരി (ഇതു കേള്ക്കി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു) ‘ഇന്നാലു നഗരത്തിനു വെള്ളിയിൽ വെച്ചു ഗാട്ടകാരിലുംഞാ എന്നാൽ ദോഷി വെടിവെച്ചുതു കണ്ടില്ലോ? അപ്പോൾ എനിക്കു തീരാറു അമുഖായില്ലവ്വു’ എന്ന പറഞ്ഞു.

ഭേദം—‘ഉഖ്യതാനാവർ പറഞ്ഞതു’. താനായു മന്ത്രപ്പും വറവാനു മറഞ്ഞപാറി. നഞ്ചില്ലാതരകിലും അതുകുഞ്ഞാവകിൽത്തന്നു ഇതു

യും ദൈവങ്ങൾ കാണിക്കാവാൻ സാധിക്കാനില്ല. ഇവർ കരാച്ചുട്ടി പ്രായമായാൽ ഒരു ധീരയുവതിയായിത്തീരം.

സേനാപതി—ഇവർ എന്നർ ഭര്ത്യായിരിക്കാവാൻ കൊള്ളുകയില്ല.
ഒരണ്ണമും മറ്റും മഹാമോഹം.

യുവരാജ്—നിങ്ങൾക്കിവജ്ഞ അവശ്യമില്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് തന്നെ കാണാം.

സേനാപതി—ഇവരെ എന്തുചെല്ലാനാണ്?

യുവരാജ്—എന്തുചെല്ലാനാണെന്നെന്നാ? താനെന്നർ ഭാഞ്ചാക്കണം.
ങൈ ടെന്നർ ഭാഞ്ചായിരിക്കാൻ ഇനിച്ചുവള്ളുന്നിവരാ.

സേനാപതി—അവർക്കാൽ സമ്മതമെല്ലുകിലോ?

ടെൻ—അതു നമ്മില്ലോഡാത്തെന്ന അറിയാവുന്ന കാഞ്ചമാണാല്ലോ.

അനന്തരം യുവരാജ് വെണ്ടുക്കട്ടിയോടു അത്കെട്ട് നീ എന്നർ ഭാഞ്ചായിരിക്കമോ? എന്ന് ചോദിച്ചു.

കാത്തെരൻ ഇം ചോദിം കേട്ട കഴക്കി. കരാച്ചു നേരംതുക്കാണും പറഞ്ഞതില്ല. ‘കട്ടിയെന്തുപറഞ്ഞുണ്ട്?’ എന്ന ടെൻ വിശ്വാസം ചോദിച്ചപ്പോൾ കാത്തെരൻ ‘എനിക്കിതിൽ വിശ്വഷിച്ചുവാനാം പറച്ചാനില്ല. സേനാനായകന്നർ അടിമയായിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൗൺട്ടി നല്പുതു ഒരു ടെൻ പതിയായിരിക്കുന്നതാണോ?’

‘വെല്ല, ഇത്തിനെങ്ങും ഉത്തരം പറയാൻ. നീ ഇക്കണ്ണം തക്ക എന്നർ ഭാഞ്ചായാണ്’ എന്ന പറഞ്ഞു യുവരാജു അവളുടെ കൈ ഷാപിടിച്ചു. സേനാതി പേരം കസാലയിരിക്കിന്നെന്നുണ്ടെന്നും ‘അങ്ങോ നല്പുവണ്ണം അല്ലോ ചിച്ചുവേണോ’ എന്ന പറഞ്ഞു.

ടെൻ—നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു എനിക്ക് മനസ്സിലായി. പ്രാക്കു ശേഷമില്ല ഇവർ ചെയ്യാതുപോലെയും തൊൻ ചെയ്യാറുള്ളതെന്നു നിങ്ങൾക്കായാണല്ലോ. ഇം കന്നുകയിൽ എനിക്ക് വള്ളെന്ന പ്രതിപത്തി തോന്നുന്നു. ഇവർക്കു ദൈവങ്ങൾ സാന്തുഷ്ടം അബദ്ധമാന്തരിച്ചണേ. ഇവളുടെ സ്വർണ്ണവും നന്നായിരിക്കുന്നും. എന്നർ ആഘുതി ഉചിതമാണെന്നും എന്ന വഴിയെ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാണും. എതായാലും തൊൻ നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞെന്നു ഇവർത്തുനാനുണ്ടെന്നും എന്നർ ഭാഞ്ചു. തൊൻ ഇനിപ്പോകുന്നു. കട്ടി എന്നർ തുടക്ക വരു.

ഇരുജും പറത്തു യഥാവു കാത്തവരൻമാനിച്ചു ത്രട്ടാരത്തിൽ
നിന്മിൽക്കി ഉദ്ദേശം കരിക്ക എമ്മൽ ചുര കാനാപ്പുട്ട് മാഡായ ത്രട്ടാ
രത്തിനാർഗ നോക്ക് നടന്ന പ്രോക്രിവചിക്ക്,
ടെൻ — തൊനാരാജണനാ നിനക്കരിയാമോ?

കമാറി — അറിഞ്ഞുത്രട്ടാ.

ടെൻ — പിംന എത്തുദേഹിപ്പാണ എന്നും ഭാംജയാക്കിപ്പാണ
സമ്മതിച്ചത്?

കാത്തവരൻ — നിങ്ങൾ എന്നും ഭാംജും മാരായായാണ ചോദി
ച്ചു. നിങ്ങളെപ്പറ്റി മേഖലയിട്ടുനാംതന്നു എനിക്കരിവില്ല.
എന്നു തന്നും കേവലം അനാമജും അപരിചിതജീവായ എന്നു
നിക്കു നിങ്ങൾ ഇന്നാലു ചെണ്ണ ഉപകാരങ്ങോത്തു നിങ്ങൾ മുന്നാ
വാനാജണനാം നിങ്ങളെ ഭേദം വാക്കുന്നതുകൊണ്ടു
എന്നുക്കു ഭ്രായപ്പെട്ടുതെ പോഷമാനാടുങ്ങാക്കിപ്പെന്നാം എന്നു
കും ബോല്പുമായി.

ടെൻ — എന്നുക്കു സൈന്യപ്രതിജ്ഞയുള്ളത്രാഗമാജണനാ നിനക്കു
യേണ്ടയോ?

കാത്തവരൻ — അറിഞ്ഞതുകും കൊള്ളുന്നു. പാക്കു എന്നുക്കു കുടംബ
വും ഭിജാത്തും മാനമില്ലും തത്തുകൊണ്ടു എന്നും ജീവിവാഹം
ചെണ്ണും എന്നുക്കു ദയവോബലയാണ്. എന്നും ഭേദം ഭേദം വാ
സ്തവാവിധായി റിംഗാമമന്നുംളിട്ടും. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ വെ
റും ഒരു പടാളിയായാലും വലിയ ഉള്ളാഗാസമ്പൂര്ണായാലും എന്നു
നിക്കു പുത്രാസമരിന്നാമില്ല.

ടെൻ — അപ്പോൾ തൊനനായ പാവപ്പുട്ട് ടെൻ മാറ്റുകയുള്ളതു
ണ്ണ നിനക്കു കണ്ണിതാമാക്കില്ലും അഃല്ല?

കാത്തവരൻ — ഇല്ല. നിങ്ങൾ എന്നോടു കരിക്കാലും വേർപ്പിരിഞ്ഞു
പോകയിരാല്ലുകും അതുകൊണ്ടനിക്കു സന്തോഷഃമനുള്ളൂ.

ത്രട്ടാരത്തിനും മുൻവശത്തെന്തിലുപ്പോൾ, യുദ്ധം കമാറി
യോട് ‘ഇവിടെ നില്ലോ. ഇതു ചക്രവർത്തിയുടെ ത്രട്ടാരംഭാണം’. അദ്ദേ
ം ത്രിശിഖരം സംഘതം ത്രട്ടാരതെ എന്നുക്കു നിജന്ന വിവാഹം ചെണ്ണാൻ
പാടില്ല. നീങ്കിവിടു നിന്നാൽ മതി. തൊൻ ചക്രവർത്തിയെക്കു

ഒന്ത് അരാവാദം വാങ്ങി ശാഖകുട്ടി പാഠം എന്ന പരഞ്ഞത് അക്കദേശജ്ഞ കയറിപ്പോയി.

കമാരിക്ക് അധികം അഭിരുചി കാള്ളുവിഡിവനില്ല. ഒന്താവു പോയി കരച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരേപ്രാഗസ്ഥൻ വാതും വന്ന ‘ചക്രവർത്തി തികമരാസ്പകാഖക്കുടിയെ കാണണ മെന്ന കല്പിക്കുന്നു. അടഞ്ഞാട്ട വരു’ എന്ന പരഞ്ഞു. അവൻ അയാൾ ഒരു അനുഗമിച്ചു അരക്കുതു ചെന്നുപ്പോൾ അവിടെ അന്നേകും ഉപ്രാഗസ്ഥനും വിനിത്താവത്തിൽ നില്ക്കുന്നതും, അവരുടെ മല്ലു തീരു മുപ്പുതു വയക്കുന്നും പ്രായമുള്ളു ഒരു യുവാവു സിംഹാസന ത്തിലിരിക്കുന്നതും കണ്ട്.

ആ യുവാവു തെന്റു ഒന്താവായ ഭക്താജനനാ കണ്ടു വിശ്വസിച്ചു, കാതാരാൻ അടക്കതു വിനിക്കുന്ന ഉപ്രാഗസ്ഥനോട് ‘ചക്രവർത്തിയെ വിടുചിച്ചു. അഥവാ അപൂർവ്വമായ ഒരു ഷണ്മുഖിക്കാണിച്ചുവരാട്ടതു. ‘അതോ? അതെന്നും ഒന്താവാ സാപ്പും?’

ഈ കേട്ട് അവിടെ വിനിക്കുന്ന ഉപ്രാഗസ്ഥനാബല്ലും അതു ശുംഖപ്പുട്ടു. അവർ സാംഘരം ഇരുവരുമുള്ളായി ക്രമിക്കുന്ന ‘നിഃന്ദാ ഒന്താവും ചക്രവർത്തിയെമാനാതെന്നാണെന്നും പാഠതും പീരാർ ദന്താമൻ അപദാതു എക്കു വിടിച്ചേരു അഭ്യംസനാത്തിലിൽ തുംബി. അവളുടെ പരിശേഷം കണ്ടു ചക്രവർത്തി ചിരിച്ചുംകൊണ്ട് ‘എന്താണോ? ചക്രവർത്തിനിങ്ങായതുകാണ്ടു വിനാക്ക വ്യസനമാണോ?’ എന്ന ചോദിച്ചു.

കാതാരാൻ — ‘എന്നുക്കു വ്യസനമാണെന്നില്ല. തോന്നവിച്ചതെന്തു കുറു ഭക്താജനനാ വിചാരിച്ചു സ്നേഹിച്ചു. ഇപ്പോൾ എന്നും ഒന്താവു ചക്രവർത്തിയെന്നുന്നിന്തുകൊണ്ട് ആണു സ്നേഹത്തിനും കയ്യുത്താസവും വന്നിട്ടില്ലോ?’ ചക്രവർത്തി ഒരു പുണ്ണിരി തുകിക്കൊണ്ടു പരഞ്ഞു: ‘ഈതാ ഈ നില്ക്കുന്ന ചടയാളിക്കുള്ളിലും ഇപ്പോൾ മരിക്കുന്നതു തും നിഃന്ദാ ശാസനാ കേട്ടു നടങ്കുണ്ടെന്നുണ്ടോ’. രഘുംസംശ്രദ്ധം മുഴുവൻ നിന്നുപെടിക്കുമാനും?’

പീരാർ മഹാൻ പിരു ദിവസം തെന്നു താൻറെ ഫ്രേഡാജന

ഈയ പത്തിയെ സപരിവാരം തലസ്ഥാനത്തിലേള്ളുയും, മംറിൻ
ബർഡ് നിരോധം അദ്ദേഹത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠ താരം രംജയംഗിയിലെ
ത്തി വിധിപ്രകാരം അവചള വിവാദം ചെല്ലും ചെല്ലു.

— ശ്രീരംഗവസന്തക്ഷണം —

ശ്രീരംഗവസന്തക്ഷണം.

മരിച്ചുണ്ടാക്കിവും ആര്യാരാസാധനങ്ങളും.

ശ്രീരംഗവം ഉന്നമ്പുകൾ എററാവും വല്പത്തായ ഒരു റംഗ്രമാക്കി
നാ. മോഗത്താൽ ശ്രീരം ശ്രോഷിക്കുന്നോരു മാത്രം അതിനെന്നും
പ്രഫേറാജനം ഇതുവരെ എഴുകിവാൻ സാധിക്കും. ഇപ്പോഴുള്ള
വർ തങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധിതത തീവ്ര നിറ്റ്യാരമായി കൂട്ടി അരാക്കക്കൂ
തകളിൽ ചെന്ന ചാടാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ശ്രീരംഗവം ഇപ്പോൾ
തന്നെപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കാവാൻ ഉണ്ടായാൽ അതിനെ ക്രമമായി രക്ഷിക്കാ
വാനം മനസ്സും ഹാക്കേണ്ടതാണ്. ദീനത്തിനു കാരണം വല്പതിലും
ഉഭാസിനതയോ അവിവേകമായ പ്രപുത്രിയോ അതയിൽക്കും. മന
സ്ഥിരം എന്നതുകൂലിലും തകരാറു വരവിനാൽ ഒമ്മത്തിനു വലിയ ദോ
ഷമാകനാ. മനോഭ്യം ദിക്കാണ്ട ദേഹം ശ്രോഷിക്കുന്നതു സാധാരണ
നായി ഭാഗിക്കാം. തലയിൽ മുഖവും, തലചോറിനെ പോതിന്തി
രിക്കുന്ന തലചോറും, ഉടലിൽ വെന്തു വരുന്ന് ഇവയും, കാഞ്ഞി
നൂളിൽ മുഖയും, ശ്രാവക്കോശവും, വയറിനുള്ളിൽ ആരമംശങ്ങം
കടക്കുന്ന മുതലായയും അടക്കിയിരിക്കുന്നു. മറ്റു അവയ
വങ്ങൾ ഉടലിനും ഉർബിരിവുകളായ ശേഷ, കൂത്ത് ഇവയുണ്ട്.
കാരോ ഉർബിരിവുകളും അരാക്കാഗണങ്ങൾം ഉണ്ട്. പുറമെ കാ
ണുന്ന മാംസത്തെ ബലചായി നിറുത്തുന്നത് ഇള്ളിലുള്ള അസ്ഥിത്തു
ങ്ങളുണ്ട്. ഇവയും ചലനവും ശക്തിയും ഉണ്ടാക്കുന്നത് ആര്യാരാസം
ധനങ്ങളാകനാ. ആര്യാരമനും ഒമ്മത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന
തോ അഭ്യൂക്കിൽ ദേഹത്തിനു ശ്രദ്ധിയുണ്ടാക്കുന്നതാ ആയ വസ്തുക്ക

കുഞ്ച്. ഒരീസുവാ തെന്നാമകിൽ ക്ഷേമാ, പ്രായാരം, ശ്രൂവി തുപം, വായു ഇവയെല്ലാം പ്രത്യേകം അലിക്കോണ്ടൊന്ന്. നാം ആധാരം കഴിക്കുന്നതിൽ പ്രദത്യുകം സൃഷ്ടിക്കണം. പാകം വരാത്ത മഹാദൈ, കൊഴുപ്പുള്ള വസ്തുകൾ ഇത്രാം പദാത്മഃങ്ങൾ എഴുപ്പും ദഹിക്കുന്നതല്ല. ആധാരസാധനങ്ങളിൽ കൂടാടയാണു രോഗബീജ അംഗം ഉള്ളിലേല്ലെ കടക്കുന്നത്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ മിക്ക സാധ്യങ്ങളിൽ രാവിലെ പഴംചോറുന്നുള്ളത് അതു നന്നല്ല. എന്തെന്നാൽ ത സൗത്തു വസ്തുകളിലുണ്ടു് രോഗബീജങ്ങൾ എഴുപ്പും കടന്നകൂടുന്നുള്ളത്. ക്ഷേമാം ചുട്ടോട്ടുകൂടി കഴിക്കുന്നതാണുണ്ടാം. ക്ഷേമാം മുക്കും മായും ശ്രൂചിയായും ക്ഷേമിച്ചും അവയുടെ പോഷകത്വങ്ങൾ മുഴുവൻ നമ്മുടെ ലഭിക്കും. ക്ഷേമാം കഴിക്കുന്നും അധികാസമയാമുഖ ക്ഷേമതെന്നാണു നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ള തൊറായ വിഹരംസം. കട്ടി കാലത്തു നാം ക്ഷേമാം കഴിക്കുന്നും അമുമമാർ ‘എന്തിരിപ്പാനി മു’ ‘വേഗം എൻഡിക്സ്’ എന്നം മറ്റും പാശുന്നതു നമ്മകരാഡവമാണു്. ചെറുപ്പുണ്ടിൽ പരിചയിക്കുന്ന തീലങ്ങൾ ഒക്കെൻ്തു മരണം വരു വിട്ടുമാറുന്നതല്ല. ‘ചെറുപ്പുകംലങ്ങളിലുള്ളിലും മാക്കമോ മാ സ്വശരജ്ജകാലം’ എന്നാണെല്ലോ പഴാമാഴി. ക്ഷേമാം കഴിക്കുന്ന തിന് എത്രതേരാളം സമയം എടുക്കുന്നവോ അതുതേരാളം നന്ന്. ആധാരത്തെ വള്ളുകൂടാനുള്ള മഞ്ചിച്ചു് ഉമിനിരോട് (Saliva) ചെത്തു മുട്ടവാക്കി ഇറക്കിയാലു അവയിൽവിന്നം കിട്ടുന്ന പോഷകത്വങ്ങൾ മഹാശ്രദ്ധയും മക്കതേരാട്ട ചേന്ന ദേഹത്തെ പോഷിപ്പിക്കുവുള്ളി. ഉമിനിരോടു മുട്ടവാക്കി ഇറക്കിയാലു അവയിൽവിന്നം ആവള്രൂമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഉമിനിരോടു ചേന്ന മുട്ടവാക്കുന്ന ആധാരസാധനങ്ങൾ കുറുന്നാണു തിൽ തുടി (Pharynx) ആമാശയത്തിഃലജ്ജ (Stomach) ചെല്ലും. ദഹിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പോഷകത്വങ്ങൾ ദേഹത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നു. ബാക്കി ശേഷിക്കുന്ന ഘാപംത്വങ്ങൾ ധലിയ കടക്കുമ്പിംബി സീ! നൃസമയങ്ങളിൽ മലരുത്രുണ്ടോയി വെള്ളിയിലേല്ലെ പോഷനം.

ക്ഷേമാം കഴിക്കുന്നതിനു സ്ഥിരസമയം വായ്ക്കുന്നുതോന്ന്. കയ ദിവസം നിശ്ചിതസമയത്ത് ആധാരം കഴിച്ചാൽ പിരോ ദിവസം അങ്ങെ സമയത്തുന്ന ആധാരം കഴിക്കുന്നതോന്ന്. അങ്ങിനെ ചെങ്കുന്നതിനും ദഹാശാതി തുടങ്ങു. ചെറുപ്പുകാരാദിയിലും വയ

സ്ഥായരക്കേഡും കമ ആലോചിക്കുക. ഒരു വന്നതിലാണ് ആധാരം രം നല്ലവണ്ണം കഴിക്കാം തും. വാദപ്പെട്ടു തനിൽ ശിലഹാരം തീരു കുറ കേണ്ടതും അതുവരും. മുള്ളുക്കാം പല്ലില്ലും തന്തിനാൽ ആധാരം സാധാരണമായും ശരിയായി മറ്റിച്ചു് ഇരകാൻ സംഭിക്കുന്നില്ല. തന്നിമിത്തം ദമാശങ്കി കരാറുണ്ട്. അതായും മറ്റാലുകുടുക്ക വയസ്സും സരിച്ചു് ആധാരത്താൽ ചില ഫേശത്തിന്റെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ജോലിക്കർഷണം ശേഖാം വേണാം ആധാരം കഴിക്കുവാൻ. ആധാരം കഴിത്തുകൂടാൻ കരിച്ചു സന്തും യാത്രാം ചെയ്യാൻ വാടില്ല. കേൾ എം കഴിത്തുകൂടുകും ബുദ്ധിപ്പം ശൈഖ്യിനാം അല്ലപൊന്നം കൊടുക്കണം നാതായ യാതൊരു പ്രസ്താവിച്ചു് പ്രവേശിക്കാൻ വാടില്ല. ഉച്ചയ്ക്കു് ആധാരം കഴിത്താൽ അല്ലോ വിശ്രമിക്കുണ്ടു് ആവശ്യമാണ്. രാത്രി മിതമായി ആധാരം കഴിക്കുന്നും. അധികമായാൽ ഉറക്ക തനിനാ വിശ്രാം വരുന്നതു തുടാതെ അനേകസപ്രസ്താവനും കാണുന്നതിനും ഉടയംകുന്നും. രാത്രി ഉറന്നുന്നതിനാ രണ്ടു മൺിത്രൂട്ടിനാ മുന്തേ ആവശ്യം കഴിച്ചിരിക്കുണ്ടതാണ്.

പ്രായാമം: പ്രായാമമെന്നാൽ ദേഹത്തിനു ശക്തിയും തല ചേദംിനു ഉണ്ടാക്കുന്ന ക്ഷതാരം പ്രസ്താവിയംകുന്നു. പ്രായാമം ചലത്രാത്തിലുണ്ട്. സവാരിചെയ്യു, സൈക്കിൾ സവാരി, കത്തിരറ്റുവാരി, പത്രകളി, ടൂറ്‌ബോർഡ്, ടെന്നിസ്സ്, ബാഡ്മിംടൺ, കൗത്തം, ഡംബരംസു മുതലായവയും. ചെറുപ്പക്കാം പത്രകളി ഡംബരംസു് മുതലായവയും, വയസ്സും സവാരിചെയ്യുമാണു ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതു്. മുവയെ കുമമായി ശീലിക്കുന്നും. അകിത്തമായാൽ വളരെ ദോഷങ്ങളുണ്ടു്. പ്രായാമത്താലുണ്ടാകുവാനു മനഃ ഔദ്യോഗിക ആലോചിക്കുക. അവ നാം അറിഞ്ഞും സംരിയാതെയും നാടക മനസ്സിൽ ഉണ്ടാക്കിത്തുണ്ടു്. പ്രായാമംകൊണ്ടു ശക്തിയിലുണ്ടു് കാരണം ആവശ്യവാദം മുള്ളിക്കൊടുക്കി വരുത്തുന്നതും തലചുംബാനും ഉണ്ടാക്കും പുഞ്ചിയോടുള്ള വളരുന്നും നാടക അനോക്ക കാംജു തുണ്ടാക്കും ആരാലും ചന്ദ്രാച്ചത്രിക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നും സംഗതി വരുന്നും.

വരയു: ഗ്രവരന്മാന്യങ്ങളില്ലാതെ നാടക ചുംബം പ്രാവിച്ചുകിട്ടുന്ന പായുപിനു ആണുള്ളില്ലാ നാം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു്. തുല്ലവായു സ്വ

സിക്കന്നതു ശരീരത്തിനു വരുത്തേണ്ട നന്ദി. നാം ഉപഭക്താള്ളിനു വായു വിറ്റും നിശ്ചയിച്ചുവരുന്നു വായു വിറ്റും വരുത്തുന്നുമെന്ന്. പ്രസിദ്ധ നൂലിലും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന അനുഭവങ്ങൾ, ശാസ്ത്രജ്ഞൻ, കാർബോൺഡിസിഫു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ, ജീവശാസ്ത്രജ്ഞൻ, എന്നടിക്കാസ്റ്റിഫു, അഃമാനിയും രാജോഖർ ഇവർ യാണു. ഇതിൽ പ്രധാനമായവ യവകം(Nitergoon) അഡ്രൈജനകവാതകം (Oxygen) ഇംഗാലാസ്റ്റം (Corsonianacidgas). നാം പ്രസിദ്ധവി ടന്നെ ഭവ്യായ ഘൂക്കണാളിടട സഹായത്താൽ വീണ്ടും ത്രാശമായിത്തീരുന്നു. ഭവ്യായ അക്കത്രു കടനു രക്തത്തെ ഭജിപ്പിച്ച് ശരീരത്തെ പല രോഗങ്ങളാലും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കണ്ണു. അതുപരിശോകനാൽ ചൊരി ചിരന്തേകളുണ്ട്. പിന്നീട് ഒരു വല്ല രോഗങ്ങളും പിടിപ്പെടാവാളും പുണികൾ.

ശ്രൂചിതപം: ശരീരസൗഖ്യത്തിനു ശ്രൂചിതപം പ്രത്യേകം അനുഭവമായിട്ടിള്ളതാണ്. നാം കടിക്കുന്ന വെള്ളിത്തെ പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ അതിൽ അരുന്നു രോഗാശുഖാം കാണാവുന്നതാണ്. വെള്ളം എന്നും കരംതത്താലും തുടിയതുമെന്ന്. എന്നും തുടിയതു അരുന്നു നന്ദി. നാം ഇതിനു തീരു വക്കെവിള്ളാത്തയാണു ഉപാധ്യാഗിക്കുന്നത്. എപ്പോഴും ത്രാശമജലം ഉപയോഗിക്കുന്നു. വെള്ളം ത്രാശമല്ലെന്നു കണ്ണംചുടുന്നു അതിനെ ചുടാക്കിക്കൊള്ളുന്നു. സുവാത്തിനു മരാബാനു ശരീരത്രാശില്ലാണ്. ദാപസവും കൂളിക്കുക, ഉട്ടതെ വന്നും മുഖിയും ഫുടൻ മാറ്റുക മുഖിയല്ലോം ശ്രൂചിതപരമാണ്. കൂളിക്കുവാൻ ശരീരത്തിലും ചേറു ചേരുക്കുന്നും വല്ല തുന്നിക്കുണ്ടുമോ, തുപ്പം ലോ കൊണ്ടു തിരുത്തും. ശ്രൂചിതപരമില്ലാത്തതിനാലുണ്ടുമോ, വിപ്പുചിക മുതലായ പക്ഷപ്പെട്ടായിക്കും പിടിപ്പെടാം എന്ന്.

ഈതുകൈലു ശ്രൂചിക്കാതെ കഴിക്കുന്ന തുട്ടുടട ജീവിതത്തിൽ കാംക്ഷി കരുത്തക്കുറിയും സദാ രേഖികളും അന്തരുക്കൾ റസിക്കാർത്തവരായും തീരുന്നു. ചെരുപ്പം ശാരായ വിദ്യാത്മികൾ ഇവയെ പ്രത്യേകം കാണുന്നുതാണ്. ജീവിതദശയിൽ വിദ്യാഭ്രാസകാലാണ് എറാറും ഉണ്ടാക്കിട്ടും. മനസ്സുജട സ്വപ്നാവത്തിലുണ്ട്.

നാ മാറരമുണ്ടാക്കാതും അരപ്പും താങ്ങ. ശ്രദ്ധതിനാൽ ഭാവിജീ വിതാനത്തെ ഉത്തരമകാർഡ്സ്സും ത്രിടി നാമിക്ഷന്റെനും അതോളും സുവന്നേതാട്ടം സന്ദേശം ചുവന്നതാട്ടം ത്രിടി ഇരിക്കുന്നതിനും നാം അ മിക്കേണ്ടതാണ്.

ഐൻ. പി. പാജു.

—•—•—•—

പ ല ഒ ഡി.

അമേരിക്കയിലെ അന്തരിച്ചുവായ പ്രസിഡണ്ട് മിസ്റ്റർ റാം ചെൻട്ടിനെൻറു സ്വത്ത് എത്രയാണെന്നു തിട്ടമായി അറിഞ്ഞുകഴി അണിട്ടിപ്പ്. ഏന്നാൽ ചിലർ 100000 പവനാണെന്നു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഈ മുകാളം അദ്ദേഹം സാമ്പത്തിപരിശൃംഖലകാണ്ട് സന്ദർഭിച്ചതാണെന്നു കാണുന്നു.

* * *

* * *

* * *

യുഖം തുടങ്ങുന്നതിനാ മുമ്പ് ജാപ്പാൻകാർ 7 ലക്ഷം മുതൽ 8 ലക്ഷം ‘യേൻ’ വരെ (1 യേൻ = 2 ചില്ലിംഗ് കു ചെൻ ചു) വിലപ്പെട്ടിരുന്നു. നാഴികമണികളാണു കൊല്ലുന്നതാണു ജാപ്പാനിൽനിന്നും കയറരി അരഞ്ഞിയുന്നത്. അതുകൂടി കാലത്തായി ജമ്മസ്കാർ അരഞ്ഞിയുന്ന ദ്രോഷകൾ വരാതായതുകൊണ്ട് ജാപ്പാനെൻറു ഇം കയറുമതി കൂടി ചു വല്ലിച്ചു. 1916-ലേക്ക് ഇം തുക 1 മില്യൻ 1 ലക്ഷത്തി 80 നു തിരം ‘യേൻ’ ആണി വല്ലിച്ചു. കഴിഞ്ഞ മുന്നു കൊല്ലുക്കാലമായി ജാപ്പാൻ ദ്രോഷകൾ ചീന, സിംഗപ്പറേസിറിൽഡേണ്ട്, ഇന്ത്യ മുതലായ ദിക്കുകളിലേക്കു മാറ്റുമ്പോൾ പ്രാഞ്ച്, ജാരാലിപ്പുവി ടങ്ങളിലേക്കുട്ടി ധാരാളം കയറരി അരഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു.

* * *

* * *

* * *

ശ്രീമിത്രനിന്നും പുരപ്പെട്ടുന്ന ശ്രദ്ധം എത്ര ഉയരംതുണ്ടായും കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന ചർച്ചയുകാരനായ ഒരു വിമാനസംഘാരിക കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു ബല്ലുണ്ടിനും ധാരാളും ചെയ്ത നേരായ 3255 അടി ഉയരത്തിൽ മനസ്സും ഒരു ചുഡാക്ക

നാ ശ്രീവും കേരളക്കാമായിരുന്നവരു. 1550 അടി ഉയരത്തിൽ വെച്ച് ചുവട്ടിൽനിന്ന് പായകിക്കന്ന ശ്രീ കേട്ടിരുന്ന. 5000 അടി ഉയരത്തു ചന്ദ്രപ്പോർ ഒരു പഞ്ചിമണിയുടെ നാലം കേരളക്ക് പുട്ടിരുന്ന. റീവൺഡിയേറ്റന്ന ശ്രീ 8200 അടി ഉയരവോരും, ഒരു ഇഞ്ചിൻറെ കഴക്കിളിനാലും 10000 അടി ഉയര തേരാളിവും കേട്ടിരുന്നോവാൽ. ഈ കാണക്ക് വാസ്തവമാണെങ്കിൽ ഒ ശ്രീജഞ്ചുടെ സ്ഥലവ്യാപ്തി നാം സാധാരണായാണി വിവാഹിക്കുന്നതു ചോലയൊന്നമല്ലെന്ന പ്രക്രമാണെല്ലോ.

* * *   * * *   * * *

നവന്മാസം മോഷ്ടിൽ വിവാഹമാസമായിട്ടുണ്ടിവരുന്നു. അതു മാസം തിലാസ് അവിടെ അധികവും വിവാഹദിനം റടക്കുന്നതു? അതു മാസത്തെ നാലു തൊയരാളുകൾ വിവാഹത്തിന്റെ നാലു പതനങ്ങളുള്ള അടിസ്ഥാനപ്പുട്ടതി പ്രത്യേകവേദാക്ഷണ്ണാൽ അറിയപ്പെടുന്നവയാണ്. (1) ക്രൊമത്തെത്തു പരിശോധനത്തോന്തരാളു (Review Sunday) യാണ്. അനു വിവംഹത്തിനു പ്രായമായ സ്കീപ്പാക്ഷയാർ ഭോട്ടിയേറിയ വേഷാലങ്കരണങ്ങളോടുകൂടി വരുപ്പു മായി പാസ്സം കാണാത്തക്കിയമാണെ പഞ്ചിയിൽനിന്നും പോകു വരുമ്പോൾ; പങ്കു സംസാരിക്കുന്നില്ലെന്ന്. (2) രണ്ടാമത്തെത്തു നിശ്ചയത്തു അരാഴ്സ് (Decision Sunday) യാണ്. അനു വിവാഹം വേണുമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ആവാവു താൻ കണ്ണുവെച്ചിട്ടുള്ള ആവത്തിയുമായി സംസാരിച്ചു കാഞ്ഞം ഉറപ്പും; തമ്മിൽ നോജിക്കാതെ വന്നാൽ വേണ്ടുന്നവും വിന്റുവിശക്തിയും ആണുണ്ടാണ്. (3) മുന്നാമത്തെത്തു ക്രൂഷി തൊയരാളു (Purchase Sunday) അണി. അനു ആവാവു താൻ നിയോജിച്ചപ്രകാരം താൻ കാമിക്കുന്ന ആവത്തിയുടെ അട്ടുന്നമമാണോടു വിവരം പഠിച്ചു. (4) സ്വീകംരത്താന്തരാളു (Possession Sunday) പിവസം, ആവാവ് അട്ടുന്നമമാക്കുന്ന സമ്പത്തുകളുടെ പ്രിയത്തെ ഒരു മാളിക്കാരം ഓഞ്ഞയായി സ്വീകരിക്കുന്നും എന്നും. മോഷ്ടിൽ നവന്മാസം കൊച്ചുന്നതുകാലമായതുകൊണ്ട് പ്രത്യേകം സുവർണ്ണ മായ ഒരു വിശ്രമമാണുകൂടാലുണ്ട് വിവാഹം അധികംഗും അതു മാസത്തിലും കാരണം.